

တမန်တော်များ၏အ ယူဝါဒ

သင်ခန်းစာ ခြောက်

ကယ်တင်ခြင်း

Manuscript

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

တတိယ ထောင်စုနှစ် အမှုတော်များ၊ ၂၀၁၂

မူပိုင်ခွင့် အားလုံးကန့်သတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်၏ မည်သည့် အပိုင်းကဏ္ဍကို မဆို ပညာနှင့် အရည်အသွေး သို့မဟုတ် ပြန်လည် ဆန်းစစ်ခြင်း သို့မဟုတ် ထင်မြင် သုံးသပ်ချက်ပေးခြင်း ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် အတိုချုံး ကိုးကားမှု ပြုသည်များမှ လွဲ၍ ထုတ်ဝေသူ တတိယထောင်စုနှစ် အမှုတော်များ အင်ကော်ပိုရိတ်တက် 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707 ၏ စာဖြင့် ရေးသား ခွင့်ပြုထားချက် မပါရှိဘဲ မည်သည့် ပုံစံ၊ မည်သည့် နည်းလမ်းဖြင့် ဖြစ်စေ အမြတ်အစွန်း ရရန် အလို့ငှာ ကူးယူ၊ ပွားများခြင်း မပြုရပါ။

တစ်နည်းနည်းနှင့် မပြထားလျှင် ကျမ်းအကိုးအကား အားလုံးသည် Good News Publishers ၏ အမှုတော်တစ်ခုဖြစ်သော Crossway ၏ 2001 ခုနှစ် ထုတ် ESV (English Standard Bible) သမ္မာကျမ်းစာ မှ ဖြစ်ပါသည်။ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် အသုံးပြုထားပါသည်။ မူပိုင်ခွင့် အားလုံး ကန့်သတ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သုံးသပ်မိမိ အကြောင်း

၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့သော သုံးသပ်မိမိ သည်အမြတ်အစွန်းကို အဓိက မထားသော ဧဝံဂေလီ ခရစ်ယာန် အမှုတော် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ သုံးသပ်မိမိက ပေးအပ်ရန် ရည်စူးထားသည်မှာ- ကမ္ဘာကြီးအတွက် အခမဲ့ သမ္မာကျမ်းစာ ပညာရေး

ကျွန်ုပ်တို့၏ ပန်းတိုင်မှာ ကမ္ဘာတလွှားရှိ အမှုတော်အတွက် လုံလောက်သော လေ့ကျင့်ရည် ချို့တဲ့ ကင်းမဲ့သည့် သင်းအုပ်နှင့် ခရစ်ယာန် ခေါင်းဆောင် ထောင်ပေါင်း များစွာအား အခမဲ့ ခရစ်ယာန် ပညာရေးကို ပေးကမ်းရန် ဖြစ်ပါသည်။ ပြိုင်ဖက်ကင်းသော မီဒီယာစုံသင် စာသင်တိုက် သင်ရိုးကို အင်္ဂလိပ်၊ အာရဘစ်၊ တရုတ်၊ ရုရှ နှင့် စပိန် ဘာသာစကားများဖြင့် ထုတ်လုပ်ပြီး ကမ္ဘာ အနှံ့ ဖြန့်ဝေခြင်း အားဖြင့် ဤပန်းတိုင်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖြည့်ဆည်းနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ရိုးကို ကျွန်ုပ်တို့၏ မိတ်ဖက် အမှုတော်များအားဖြင့် အခြားသော ဘာသာစကား တစ်ဒါဇင်ကျော်သို့ ပြန်ဆိုလျက် ရှိပါသည်။ သင်ရိုးတွင် ရုပ်ပုံများက ထိန်းကျောင်းသော ဗီဒီယိုများ၊ ပုံနှိပ်ထားသော ညွှန်ကြားချက်များ နှင့် အင်တာနက် အရင်းအမြစ်များ ပါဝင်ပါသည်။ ၎င်းကို ကျောင်းများ၊ အုပ်စုများ၊ တစ်ဦးချင်း ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အွန်လိုင်းတွင်သာမက သင်ယူလေ့လာသော လူ့အဖွဲ့အစည်းများတွင်ပါ အသုံးပြုနိုင်အောင် ပုံစံဆွဲထားပါသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာအတွင်း အကောင်းဆုံး ပါဝင် ပစ္စည်းနှင့် အရည်အသွေး ရှိသော ဆုရ မီဒီယာစုံသင် သင်ခန်းစာများကို အလွန်ပင် တွက်ချေကိုက်စွာ ပြုစုထုတ်လုပ်ပေးသည့် နည်းစနစ်တစ်ခုကို ကျွန်ုပ်တို့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာစေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စာရေးသူများနှင့် အယ်ဒီတာများသည် ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ လေ့ကျင့်မှု ရှိထားပြီးသော ပညာပေးသူများ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘာသာပြန်ဆိုသူများသည်လည်း သူတို့၏ ဦးတည် ဘာသာစကားများ၌ ဓမ္မပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်

လိမ္မာသော ဒေသစကားပြောသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ခန်းစာများတွင်လည်း ကမ္ဘာတလွှားမှ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဂုဏ်အသရေ ရှိ စာသင်တိုက် ပါမောက္ခများနှင့် သင်းအုပ်ဆရာများ၏ ထိုးထွင်းအမြင်များ ပါဝင်ပါသည်။ ဖြည့်စွက်ပြောရလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရုပ်ပုံ ဒီဇိုင်းနာများ၊ ပန်းချီဆရာများ၊ ထုတ်လုပ်သူများသည် လုံးဝဥသို့ ခေတ်မှီသော ကရိယာများနှင့် နည်းလမ်းများကို သုံး၍ အမြင့်ဆုံး ထုတ်လုပ်မှု ဆိုင်ရာ စံနှုန်းများကို လိုက်နာထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖြန့်ချိရေး ဆိုင်ရာ ပန်းတိုင်များကို ပြီးမြောက်ရန် အတွက် သာဒ်မစ်လ် အနေဖြင့် အသင်းတော်များ၊ စာသင်တိုက်များ၊ ကျမ်းစာကျောင်းများ၊ သာသနာပြုများ၊ ခရစ်ယာန် အသံလွှင့်သူများ၊ ဂြိုဟ်တု ရုပ်မြင်သံကြား ဝန်ဆောင်မှုပေးသူများ၊ အခြားသော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် မဟာဗျူဟာကျသော မိတ်ဖက်ဖြစ်မှုကို အခိုင်အမာ ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ဤ ဆက်နွယ်မှုများကြောင့် ဒေသခံခေါင်းဆောင်များ၊ သင်းအုပ်ဆရာများ၊ စာသင်တိုက် စာသင်သားများသို့ ဗီဒီယို သင်ခန်းစာ အမြောက်အများကို ဖြန့်ဝေပေးနိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝက်ဘ်ဆိုက်များ သည်လည်း ဖြန့်ချိရေး လမ်းကြောင်းများ အဖြစ် အသုံးတည့်နေသလို သင်၏ ကိုယ်ပိုင် လေ့လာသင်ယူ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို မည်သို့ စတင်ရမည် ဆိုသည်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် သင်ခန်းစာ ပစ္စည်းများ အပါအဝင် ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်ခန်းစာများကို ထပ်ဆောင်းဖြည့်ဆည်းပေးရန် အတွက် နောက်ထပ် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကိုလည်း ပေးကမ်းပါသည်။

သာဒ်မစ်လ်ကို အိုင်အာရ်အက်စ်က ကော်ပိုရေးရှင်း 501 C (3) အဖြစ်ဖြင့် အသိအမှတ်ပြုထားပါသည်။ ရက်ရောသည့် အသင်းတော်များ၏ အခွန်လွတ်ငြိမ်းခွင့် ရထားသည့် အလှူငွေများ၊ ဖောင်ဒေးရှင်းများ၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများနှင့် တစ်ဦးချင်း ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ အမှီပြုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမှုတော် အကြောင်း ပိုမိုသိရှိရန်နှင့် သင်မည်သို့ ပါဝင်နိုင်ကြောင်း လေ့လာရန် ကျေးဇူး ပြု၍ www.thirdmill.org သို့ ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

မာတိကာ

နိဒါန်း.....	1
ခွင့်လွှတ်ခြင်း.....	2
အပြစ်၏ပြဿနာ.....	2
အပြစ်၏အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်.....	3
အပြစ်၏မူလအစ.....	5
အပြစ်၏အကျိုးဆက်များ.....	6
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်	8
ခမည်းတော်.....	9
သားတော်	11
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်.....	11
တစ်ဦးချင်း၏အခန်းကဏ္ဍ	13
အခြေအနေများ.....	13
နည်းလမ်းများ.....	16
ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း	22
ကျိန်ခြင်း.....	23
စေတနာတရား	25
ဓမ္မဟောင်းကျမ်း.....	25
ဓမ္မသစ်.....	29
သခင်ယေရှု၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း.....	31
ရွေးနှုတ်ခြင်း	32
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ	32
ကြားကာလအခြေအနေ.....	33
ဘဝသစ်.....	36
ထာဝရအသက်	37
အချိန်.....	37
အရည်အသွေး	40
နေရာ	43
နိဂုံး.....	46

တမန်တော်များ၏အယူဝါဒ

သင်ခန်းစာ ခြောက်
ကယ်တင်ခြင်း

နိဒါန်း

ဤသင်ခန်းစာများတစ်လျှောက်တွင် တမန်တော်များ၏အယူဝါဒသည် ကနဦးခရစ်ယာန်များ နှစ်ခြင်းခံချိန်တွင် ဝန်ခံသောယုံကြည်ချက်များကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြချက်အဖြစ် အစပြုခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုအခြေအနေတွင် လူများစွာအတွက်ဝန်ခံခြင်း၏ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်အကောင်း ဆုံးအပိုင်းသည် ၎င်းတို့၏ တစ်ဦးချင်းဆိုင်ရာကယ်တင်ခြင်းတွင် ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်ပြထားသော အယူဝါဒ၏ ဆောင်းပါးများဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လွယ်ကူစွာပင် စိတ်ကူးကြည့်နိုင်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အတွက်လည်း မှန်သည်မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကြီးမြတ်သောဘုရားသခင်— ခမည်းတော်၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ချစ်ပါသည်။ သူတည်ဆောက် ထားသည့် အသင်းတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တန်ဖိုးထားကြသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏အကြီးမားဆုံး ဝမ်းမြောက်မှုမှာ ကယ်တင်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်ဖြစ်သည်ဟူသော သတင်းကောင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုချစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူကြောင်းနှင့် ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက်၊ ယခုနှင့် နောင်လာမည့်ကမ္ဘာလောက၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသောကြမ္မာကို စီစဉ်ပေးထားကြောင်းအာမခံချက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ဝမ်းမြောက်ပါသည်။

ဤသင်ခန်းစာသည် တမန်တော်များ၏အယူဝါဒဆောင်းပါးတွင် ဆဋ္ဌမမြောက်သင်ခန်းစာ ဖြစ်ပြီး “ကယ်တင်ခြင်း” ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည်။ ဤသင်ခန်းစာတွင် ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ထာဝရအသက်၏သတင်းကောင်းကို ယုံကြည်ကြောင်းသက်သေထူသည့် တမန်တော်များ၏အယူဝါဒမှ ယုံကြည်ခြင်းဆိုင်ရာဆောင်းပါးကို လေ့လာပါမည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် “ကယ်တင်ခြင်း” ဟူသော စကားလုံးကို နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့်အသုံးပြု ထားပြီး ခရစ်တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာကဏ္ဍများစွာရှိကြောင်း ညွှန်ပြသည်။ မျက်မှောက်ခေတ်ခရစ်ယာန်များသည် “ကယ်တင်ခြင်း” ဟူသော စကားလုံးကိုအသုံးပြုသောအခါ ယေဘုယျအားဖြင့် ခရစ်တော်၏အသေခံခြင်းဖြင့် ရွေးဝယ်ယူခဲ့သော ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို လက်ခံရယူခြင်း၊ ဒုတိယမွေးခြင်းနှင့် ဘုရားသခင်ထံပြန်လည်သင့်မြတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းအသက်တာ တွင်ရှင်သန်နေခြင်း၊ ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏အဆုံးစွန်သော ဂုဏ်အသရေကို ရရှိခြင်းတို့ကို စိတ်ထဲတွင် စွဲမှတ်ထားကြသည်။

တမန်တော်များ၏အယူဝါဒသည် အောက်ပါစကားလုံးများဖြင့် ကယ်တင်ခြင်း၏ရှုထောင့်နှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ဆိုသည်—

“ကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်”
အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊

ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း
ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်း ဖြစ်တော်မူ၏။

ယခု ဤအယူအဆသုံးမျိုး—ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းနှင့် ထာဝရအသက်—သည် ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာ သမ္မာကျမ်းစာဖော်ပြချက်ကို မကုန်ခန်းစေပါ။ သို့သော် ၎င်းတို့သည် ယုံကြည်သူ တစ်ဦးချင်းစီကို ကယ်တင်သောအခါ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသောအရာများနှင့်ပတ်သက်၍ သီးသန့် ရှုထောင့်များကို ယုံကြည်ကြောင်းဝန်ခံသည့် တမန်တော်များ၏အယူဝါဒ၏ အဓိကဖော်ပြချက်များဖြစ် သည်။

တမန်တော်များ၏အယူဝါဒရှိ ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာဆွေးနွေးချက်သည် ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာ ရှုထောင့်တစ်ခုစီကို ဖြေရှင်းပေးမည်ဖြစ်သည်။ ဦးစွာ၊ အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းအကြောင်း လေ့လာပါ မည်။ ဒုတိယ၊ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းဆိုင်ရာခံယူချက်ကို လေ့လာမည်။ တတိယ၊ ထာဝရအသက်၏ သဘောသဘာဝကို သုံးသပ်မည်။ အကျွမ်းတဝင်ရှိသော အပြစ်များကိုခွင့်လွှတ်ခြင်း ဆိုင်ရာအကြောင်းအရာဖြင့် စကြပါစို့။

ခွင့်လွှတ်ခြင်း

တမန်တော်များ၏အယူဝါဒတွင်ဖော်ပြသော ခွင့်လွှတ်ခြင်း၏အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်ရန်၊ ဆက်စပ်နေသည့် ကိစ္စရပ် (၃) ခုကိုတွေ့ထိရမည်ဖြစ်သည်— ၎င်းတို့မှာ ပထမ၊ ခွင့်လွှတ်မှုလိုအပ်သော အပြစ်၏ပြဿနာ၊ ဒုတိယ၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းဖြစ်နိုင်စေသော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်နှင့် တတိယ၊ ခွင့်လွှတ်မှုရရှိရန် ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ဆောင်ရမည့်တစ်ဦးချင်း၏တာဝန်များ စသည်တို့ဖြစ်သည်။ အပြစ်၏ပြဿနာကို ဦးစွာကြည့်ပါမည်။

အပြစ်၏ပြဿနာ

သခင်ယေရှုအသေခံရခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းတစ်ခုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန်ဖြစ်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာကို ယုံကြည်သောခရစ်ယာန်များ ယုံကြည်လက်ခံကြသည်။ အပြစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာများနှင့် ခွဲခြားထား ပြီးကိုယ်တော်၏ကျိန်ခြင်းအောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ကိုနေရာချထားသည်။ ဤပြဿနာကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ် တိုင်ကျော်လွှားနိုင်မည့်နည်းလမ်းမရှိပါ။ အပြစ်၏ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ပြောသောအခါ _ အပြစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်တင်ရှုတ်ချသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ခရစ်တော်မှလွဲ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်၏မျက်မှောက် သို့မဟုတ် အပြစ်၏အကျိုးဆက်များမှ မိမိကိုယ်ကိုကယ်တင်ရန်နည်းလမ်းမရှိပါ။

အပြစ်၏ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ သမ္မာကျမ်းစာသွန်သင်မှုကို အပိုင်းသုံးပိုင်းခွဲ၍ လေ့လာမည်။ ပထမဦးစွာ၊ အပြစ်၏အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို တင်ပြပါမည်။ ဒုတိယ၊ လူသားမျိုးနွယ်အတွင်း အပြစ်၏

မူလအစအကြောင်း ပြောပါမည်။ တတိယ၊ အပြစ်၏အကျိုးဆက်များကို ကြည့်ပါမည်။ အပြစ်၏ အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ဖြင့်စကြပါစို့။

အပြစ်၏အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်

သမ္မာကျမ်းစာသည် အပြစ်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဖော်ပြထားသည်။ ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးမှု၊ ပုန်ကန်မှု၊ ဖောက်ဖျက်မှု၊ ပြစ်မှားမှု၊ မကောင်းမှု၊ ပစ်မှတ်လွှဲချော်မှုနှင့် အပြစ်ရှိသောအရာများကိုဖော်ပြရန် အခြားစကားလုံးများကိုလည်း အသုံးပြုသည်။ ဤစကားလုံးတစ်ခုစီသည် ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အပြစ်ကိုသာ၍နားလည်စေရန်တစ်ခုခုကို ထပ်ဖြည့်ပေးသည်။

သို့သော် သမ္မာကျမ်းစာသည် အပြစ်ကိုယေဘုယျသဘောအရ ကိုယ်ပိုင်အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုသော အခါ စကားလုံးတစ်လုံးသည် အခြားစကားလုံးများထက် ပို၍ထင်ရှားလာသည်_ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်း ဟူသည့်စကားလုံးဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာ၏ဝေါဟာရတွင်၊ အခြေခံအကျဆုံးအားဖြင့် ဆိုရသော် အပြစ်သည်ဘုရားသခင်ပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁ ယောဟန် ၃:၄ တွင် တမန်တော်ယောဟန်ရေးခဲ့သကဲ့သို့_

ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး၏။
ဒုစရိုက်သည်ကား ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်းဖြစ်သတည်း (၁ ယောဟန် ၃:၄)။

ရောမ ၇:၉-၂၅၊ နှင့် ၁ ကောရိန္နု ၁၅:၅၆ တွင် ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးခြင်းကဲ့သို့သော အပြစ်အပေါ် တူညီသောအလေးပေးဖော်ပြမှုကို တွေ့ရသည်။ အပြစ်၏အခြေခံသဘောတရားသည် မတူညီသောခရစ်ယာန်ထုံးတမ်းစဉ်လာများ၏ဓမ္မပညာတွင်လည်း ထင်ဟပ်ပြနေသည်။

ဥပမာတစ်ခုအနေဖြင့်၊ *Westminster Shorter Catechism* ၏ မေးခွန်းနှင့်အဖြေ အမှတ် ၁၄ ကို နားထောင်ပါ။ မေးခွန်းကိုအဖြေပေးပါ-

အပြစ်ဟူသည် အဘယ်နည်း။

Catechism ဖြေဆိုသည်မှာ_

အပြစ်ဟူသည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်နှင့်အညီလိုက်နာခြင်း သို့မဟုတ် ဖောက်ဖျက်ခြင်း၏ အလိုဆန္ဒဖြစ်သည်။

ဤအဖြေသည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်ခြင်းအမျိုးအစားနှစ်မျိုးဖြစ်သည့်- ပညတ်တော်ကိုလိုက်နာလိုသောဆန္ဒနှင့် ပညတ်တော်ကိုဖောက်ဖျက်လိုသောဆန္ဒတို့ကို ဖော်ပြသည်ကို သတိပြုပါ။

တစ်ဖက်တွင်မူ ပညတ်တော်နှင့်အညီလိုက်နာလိုခြင်းသည် သမ္မာကျမ်းစာမိန့်တော်မူထားသည့် အတိုင်း လုပ်ဆောင်ရန်ပျက်ကွက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်ကို ချန်လှပ်ထား

သောကြောင့် သို့မဟုတ် လစ်လျူရှုထားသောကြောင့် ၎င်းကိုထိန်းချုပ်ခြင်းအပြစ်ဟု ခေါ်သည်။ တစ်ဖက်တွင်မူ၊ ပညတ်တော်ကိုဖောက်ဖျက်ခြင်းဟူသည်မှာ သမ္မာကျမ်းစာတားမြစ်ထားသည့်အရာကို လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သမ္မာကျမ်းစာတားမြစ်ချက်တစ်ခုခုကို တွေးတောခြင်း၊ ခံစားခြင်း သို့မဟုတ် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် အပြစ်ကိုတက်ကြွစွာကျူးလွန်ခြင်းကြောင့် ပညတ်တော် ဖောက်ဖျက်ခြင်းကို ကျူးလွန်ခြင်းအပြစ်ဟု မကြာခဏခေါ်လေ့ရှိသည်။

ယခု၊ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်အား အပြစ်ကိုသတ်မှတ်သည့်စံနှုန်းအဖြစ် ပြောဆိုသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်သည် တစ်ဖက်သတ် သို့မဟုတ် ကြုံရာကျပန်းမဟုတ်ကြောင်း ထောက်ပြရန် အရေးကြီးသည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်အနေဖြင့်၊ ပညတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏စုံလင်သောစရိုက် လက္ခဏာကို ထင်ရှားပြနေသည်။ ရောမ ၇:၁၂ တွင် ပညတ်တော်နှင့်ပတ်သက်၍ ပေါလုဖော်ပြသည့် နည်းလမ်းကို နားထောင်ပါ-

ထိုကြောင့်၊ တရားတော်သည်သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ပညတ်တရားလည်း သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိ၏ (ရောမ ၇:၁၂)။

ဤတွင် ပေါလုပြောခဲ့သည့်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်များသည် ဘုရားသခင်ကိုယ် တော်တိုင်ကဲ့သို့ပင် အမြဲသန့်ရှင်း၍ ဖြောင့်မတ်ပြီးကောင်းမြတ်သည်။ ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်များ သည်ကိုယ်တော်၏သဘောသဘာဝနှင့် အမြဲကိုက်ညီသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်လျှင် ကိုယ်တော်၏ပညတ်တော်များကိုစောင့်ရှောက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာ သွန်သင်ထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ပါက၊ ကိုယ်တော်၏ပညတ်တော်ကဲ့သို့သော ဘုရားသခင်ကိုထင်ရှားဖော်ပြသည့်အရာများကိုလည်း ချစ်ကြ မည်ပင်ဖြစ်သည်။ တရားဟောရာ ၅:၁၀ နှင့် ၆:၅-၆၊ မဿဲ ၂၂:၃၇-၄၀၊ ယောဟန် ၁၄:၁၅-၂၄ တွင်တွေ့ မြင်ရသည်။ ၁ ယောဟန် ၅:၃ တွင် ယောဟန်ရေးခဲ့သည်ကို နားထောင်ပါ -

ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခြင်းအရာသည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ရာရောက်၏။ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခဲ့ သည်မဟုတ် (၁ ယောဟန် ၅:၃)။

ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောမေတ္တာသည် ကိုယ်တော်၏ပညတ်တော်ကိုနာခံခြင်းအားဖြင့် ထင်ရှား သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပညတ်တော်ကိုချိုးဖောက်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောစိတ်ဖြင့် ပြုမူခြင်း မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်ပြုနေကြသည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ဘုရားသခင်ကို ချစ်မြတ်နိုးခြင်းနှင့် နာခံခြင်းကြား အလွန်နီး ကပ်သော ဆက်နွယ်မှုရှိသည်။ ပထမဆုံးရှင်းပြရမည့်အရာမှာ ဘုရားသခင်ကို ချစ်ရုံမျှဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ချစ်ရန်အမိန့်တော်ကိုလိုက်နာခြင်းမဟုတ်ပါ။ သမ္မာကျမ်းစာတွင် “ငါ့ကိုချစ်လျှင်” သို့မဟုတ် “ငါ့ကိုချစ်လျှင် ငါ၏ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့” ဟုခရစ်တော်ပြောသည့်အခါ ဝတ္တရားဆန်သောသဘော၊ အားမလိုအားမရဖြစ်သည့်သဘောများ သူ၏စိတ်ထဲတွင်ရှိမည် မဟုတ်ပါ။

အကယ်၍ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိလျှင်၊ ထိုချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ဘုရားသခင်၌ မွေ့လျော်ခြင်းတွင်အခြေပြုခြင်းဖြင့် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ခြင်းရှိပါက၊ ၎င်း၏ သဘာဝ အကျဆုံးသက်သေပြချက်သည် လေးနက်သောစေတနာနှင့် အသင့်နာခံမှု ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သင်ချစ်မြတ်နိုးနှစ်သက်သော ဘုရား သခင်အား နှစ်သက်စေလိုသောဆန္ဒအရင်းခံသောကြောင့်၊ ဤ “ဘုရားသခင်၏ လမ်းစဉ်” သည် ကိုယ်တော်၏စရိုက်လက္ခဏာအတိုင်း သင့်ကောင်းကျိုးအတွက် ယုံကြည်ကိုးစားမှုတွင် အခြေခံပါသည်။

ဒေါက်တာ Glen G. Scorgie

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်သောစိတ်ဖြင့် ပြုမူရန် ပျက်ကွက်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်ခြင်း၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်း၊ မကောင်းမှုပြုခြင်း၊ ပစ်မှတ်လွှဲချော်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် မွန်မြတ်သောစရိုက်လက္ခဏာကို စော်ကားခြင်းတို့ဖြင့် အပြစ်ပြုမိကြ သည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်အပေါ်ထားသော ကျွန်ုပ်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို လှုံ့ဆော် ပေးသောအခါတွင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏အကျိုးနှင့် တောင်းဆိုချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့၏အကျိုး ထက်ပို၍ အပ်နှင်းထားကြသည်။ ရလဒ်အနေဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာတွင် အပြစ်များစွာနှင့် ၎င်းတို့ ၏ကြောက်မက်ဖွယ်အကျိုးဆက်များကို ရှောင်ရှားနိုင်သည်။

အပြစ်သည်ဘုရားသခင်ပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်ခြင်းဖြစ်သည် ဟူသောအပြစ်၏ ဤအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကို စိတ်ထဲစွဲမှတ်ထားခြင်းဖြင့်၊ လူသားမျိုးနွယ်တွင် အပြစ်၏မူလအစကို လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။

အပြစ်၏မူလအစ

ကျွန်ုပ်တို့၏ပထမမိဘဖြစ်သော အာဒံနှင့်ဧဝတို့သည် ကောင်းမကောင်းကိုသိကျွမ်းရာအပင်၏ တားမြစ်ထားသောအသီးကိုစား၍ ဘုရားသခင်ကိုပုန်ကန်သောအခါ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃ တွင်မှတ်တမ်းတင် ထားသောအဖြစ်အပျက်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ရင်းနှီးကြပြီးဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် ဤလုပ်ရပ်သည် သီးခြားဖြစ်ရပ်တစ်ခုမဟုတ်ပါ။ ၎င်းသည် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံးကို အပြစ်ကျူးလွန် ခြင်းဖြစ်စေပြီး၊ အပြစ်ကြောင့် ယိုယွင်းပျက်စီးစေခဲ့သည်။ ဓမ္မပညာရှင်များသည် ဤဖြစ်ရပ်ကို လူသား မျိုးနွယ်တို့၏ အပြစ်ထဲသို့ကျဆုံးခြင်း သို့မဟုတ် ကျဆုံးခြင်းဟု အများအားဖြင့် ရည်ညွှန်းကြသည်။

ကမ္ဘာဦး ၁:၂၆-၃၁ တွင် ဘုရားသခင်သည် လူသားများကို ဖန်ဆင်းသောအခါတွင် အလွန်ကောင်း ခဲ့ကြသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ “ကောင်းသည်” ဟူသော စကားလုံးသည် ဘုရားသခင်အလိုရှိသောအရာ ဖြစ်သည်ကို အတိအကျဆိုလိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ပထမမိဘများသည် ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းထားသော ကမ္ဘာကို ပြည့်စေကာ အုပ်စိုးခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်ကိုအစေခံရန် စုံလင်သောကိုယ်ကျင့်တရား၊ သန့်ရှင်း သောဘုရားသခင်၏ပုံသဏ္ဍာန်များဖြစ်ကြပါသည်။

ရောမ ၅:၁၂ တွင် ပေါလုဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အပြစ်သည် ကျဆုံးခြင်းမတိုင်မီ လူ့လောကထဲသို့ မဝင်ရောက်ခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်ကိုမည်သည့်အခါမှ မကျူးလွန်၊ မလိုလားကြ၊ အပြစ်ကြောင့် ယိုယွင်းပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်ခဲ့ကြပါ။

သို့သော် ဤအပြစ်ကင်းသောအခြေအနေတွင်ပင် ကျွန်ုပ်တို့တွင် အပြစ်လုပ်နိုင်စွမ်းနှင့် အခွင့်အလမ်းနှစ်ခုလုံးရှိခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်သည် အာဒံနှင့်ဧဝတို့ကို ဖန်ဆင်းပြီး ဒေဠယျာဉ်တွင် နေရာချထားသောအခါတွင် များစွာသောအကြောင်းအရာများကို သူတို့အားဖော်ပြပေးခဲ့သည်။ သို့သော် မိန့်တော်မူချက်တစ်ခုသည် ဘုရားသခင်ကိုဝတ်ပြုလိုစိတ်ရှိမှုအား စမ်းသပ်မှုတစ်ခုအနေဖြင့် လျင်မြန်စွာထွက်ပေါ်လာသည်။ ကမ္ဘာဦး ၂:၁၆-၁၇ တွင်၊ ဘုရားသခင်သည် အာဒံနှင့်ဧဝအား ကောင်းမကောင်းသိကျွမ်းရာအပင်မှလွဲ၍ ဥယျာဉ်ရှိမည်သည့်အပင်မှမဆို စားရန်ခွင့်ပြုထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဤပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်နိုင်သောအလားအလာသည် အာဒံနှင့် ဧဝကို အပြစ်ပြုရန် အခွင့်အရေးတစ်ခု ရရှိစေသည်။

ဝမ်းနည်းစရာမှာ ကမ္ဘာဦး ၃:၁-၆ တွင် ကျွန်ုပ်တို့သိထားသည့်အတိုင်း မြေသည် တားမြစ်ထားသောအသီးကိုစားရန် ဧဝအား လှည့်စားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဧဝသည် အသီးအချို့ကို အာဒံအားပေးခဲ့သည်။ အာဒံသည်လည်း ၎င်းကိုစားခဲ့သည်။ အာဒံနှင့်ဧဝသည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်ပြီး အပြစ်ပြုရန် တမင်တကာ ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ဗျာဒိတ် ၁၂:၉ ၌ မြေသည် အမှန်တကယ်စာတန်ဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြပြီး၊ ၁ တိမောသေ ၂:၁၄ တွင် ဧဝသည် လှည့်စားခံရကြောင်း ဖော်ပြသည်။ သို့သော် စာတန်၏သွေးဆောင်မှုများနှင့် ဧဝ၏မိုက်မဲမှုတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ပထမမိဘများ၏အပြစ်ကိုခွင့်လွှတ်ခြင်း မပေးခဲ့ပါ။ နှစ်ဦးစလုံးသည် ကောင်းကျိုးအစား မကောင်းမှုကို ရွေးချယ်ခြင်းဖြင့် အပြစ်ရှိသည်။

ဤဖြစ်ရပ်များတွင် အခြေခံအားဖြင့် အပြစ်သည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကိုဖော်ပြသော ပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းကို မြင်တွေ့ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဖော်ပြထားသောပညတ်တော်နှင့် ခြားနားသည့် နည်းလမ်းများဖြင့် တွေးခေါ်၊ ပြောဆို သို့မဟုတ် ပြုမူသည့်အခါ တိုင်း၊ ကောင်းကျိုးအစား အဆိုးကိုသာ ရွေးချယ်နေကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လှည့်ဖြားခြင်း သို့မဟုတ် အပြစ်ပြုရန် လှည့်ဖြားခံရသော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်ကျွန်ုပ်တို့ပြုခဲ့သည့်အရာအတွက် တာဝန်ခံဆဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးများထဲတွင် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို သို့မှီးထားရန် —ကျွန်ုပ်တို့သိစေရန်အတွက်သာမဟုတ် ၎င်းကိုချစ်မြတ်နိုးရန်လည်း အလွန်အထောက်အကူဖြစ်စေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို သိလာသောအခါ၊ ၎င်းသည် အပြစ်ကိုသိမှတ်ခြင်းဖြင့် လှည့်ဖြားခြင်းမခံရစေရန် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကူညီပေးသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကိုနှစ်သက်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်ကိုနာခံရန် လွယ်ကူစေသည်။

အပြစ်၏အဓိပ္ပါယ်နှင့်မူလအစကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်၏အကျိုးဆက်များကိုလေ့လာရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီဖြစ်သည်။

အပြစ်၏အကျိုးဆက်များ

အာဒံနှင့်ဧဝ အပြစ်ပြုပြီးနောက် ဘုရားသခင်သည် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံးကို တရားစီရင်ပြီး ကျိန်ခြင်းပေးခဲ့ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာဖော်ပြသည်။ ဤကျိန်ခြင်းသည် သူတို့၏ဖြစ်တည်ခြင်းကဏ္ဍတိုင်း

ဗီဒီယိုများ၊ သင်ခန်းစာ လမ်းညွှန်များ နှင့် အခြား အရင်းအမြစ်များအတွက် thirdmill.org တွင် သုဒ်မစ်လ်ကို ဝင်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

ကိုထိခိုက်စေခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ယောဟန် ၅:၂၄-၂၅၊ ဧဖက် ၂:၁-၅၊ နှင့် ကောလောသဲ ၂:၁၃-၁၄ တွင်ကဲ့သို့သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးတွင်ဖော်ပြထားသော ဝိညာဉ်ရေးသေဆုံးခြင်းကို ချက်ချင်းဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ ယေရမိ ၁၇:၉ နှင့် ရောမ ၇:၁၈-၈:၁၁ တွင်တွေ့မြင်ရသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်နှစ်ခုစလုံး၌ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေသည်။ ကမ္ဘာဦး ၃:၁၉ နှင့် ရောမ ၅:၂၂ တို့တွင် တွေ့ရသည့်အတိုင်း ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသေခြင်းသို့ ဦးတည်စေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင်၊ မသဲ ၅:၂၉-၃၀ ကဲ့သို့သောကျမ်းပိုဒ်များမှ ကျွန်ုပ်တို့သင်ယူသကဲ့သို့၊ အပြစ်သည် ငရဲ၌ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်မှုအောက်တွင် လူသားများကို ထာဝရဆင်းရဲဒုက္ခကို ရရှိစေသည်။

၁၈၃၄ မှ ၁၈၉၂ ခုနှစ်အထိ အသက်ရှင်ခဲ့သော နာမည်ကြီးသင်းအုပ်ဆရာ Charles Spurgeon သည်သူ၏ *The Curse Removed* တရားဒေသနာတွင် အာဒံနှင့် ဧဝအပေါ် ဘုရားသခင်၏ကျိန်ခြင်း အကြောင်းဟောပြောခဲ့သည်။ သူပြောတာကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ထိုကျိန်ခြင်းတွင် မည်သည့်အရာပါဝင်သနည်း။ သေခြင်း၊ ဤခန္ဓာ၏သေခြင်း ပါဝင်သည်... ၎င်းတွင် ဝိညာဉ်ရေးသေခြင်း၊ အာဒံ၌ရှိခဲ့သော အတွင်းအသက်၏ သေခြင်း—ယခုစွန့်ခွာသွားသော ဝိညာဉ်၏အသက်၊ [သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်] အားဖြင့်သာ ပြန်လည်ရယူနိုင်သည်... နောက်ဆုံးအနေနှင့်၊ အဆိုးဆုံးမှာ သေခြင်း တရားသည်ထာဝရဖြစ်ခြင်း... ထိုကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော၊ ဆိုးရွားလှသောအရာများပါဝင်သည့်... စကားလုံး “ငရဲ” တွင်အားလုံးကို စုစည်းနိုင်သည်။

ပို၍ဆိုးသည်မှာ၊ အာဒံနှင့်ဧဝ၏ အပြစ်၏အကျိုးဆက်များသည် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံးကို ပျံ့နှံ့သွားကာ—သဘာဝမျိုးဆက်မှ ဆင်းသက်လာသူတိုင်းထံ ပျံ့နှံ့စေခဲ့သည်။ ၁ ဓမ္မရာဇဝင် ၈:၄၆၊ ရောမ ၃:၉-၁၂၊ ဂလာတီ ၃:၂၂၊ နှင့် ဧဖက် ၂:၃ တွင် အပြစ်၏ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာအတိုင်းအတာကို တွေ့မြင်ရသည်။ ရောမ ၅:၁၂-၁၉ ၌ ပေါလုပြောခဲ့သည့်ကို နားထောင်ပါ—

ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အပြစ်တရားသည် တယောက်သောသူအားဖြင့် ဤလောကသို့ဝင်၍၊ အပြစ်တရားအားဖြင့် သေခြင်း တရားဝင်သည်နှင့်အညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။... အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူသည် နားမထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် အပြစ် ရောက်သည်နည်းတူ၊ တယောက်သော သူသည် နားထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ကြ၏ (ရောမ ၅:၁၂၊ ၁၉)။

အစောပိုင်းသင်ခန်းစာတွင် လေ့လာခဲ့သည့်အတိုင်း၊ အာဒံသည် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံး၏ ပဋိညာဉ်ဦးခေါင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းကြောင့် အာဒံ၏အပြစ်သည် သူ၏သားစဉ်မြေးဆက်အားလုံးထံ အသိအမှတ်ပြုခံရကြောင်း ပေါလုသွန်သင်ခဲ့သည်။ ရလဒ်အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် သဘာဝအားဖြင့် အပြစ်သားများဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝိညာဉ်ရေးအရ သေခြင်း၊ ဝေဒနာနှင့် ပင်ပန်းခြင်းတို့ကို ခံရ၍ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသေခြင်းသို့ ဦးတည်ကြသည်။

ရှင်းပြရန်ခက်ခဲသည်။ အပြစ်၏အကျိုးဆက်ကို အပြည့်အဝနားလည်ရန်ပင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မဖြစ်နိုင်ပါ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်သည် ဖန်ဆင်းရှင်အား ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဘုန်းသခင်ရေတော်ကို လုယူရန် အားထုတ်ခြင်း၊ ပညတ်တော်ကို ဖောက်ဖျက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုန်းတော်စံသတ်မှတ်ချက်နှင့် မပြည့်မီတော့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏ရန်သူအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် သတ်မှတ်ထားသည်။ ဘုရားသခင်သည် သန့်ရှင်းသော ကြောင့်အပြစ်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ဆက်ဆံရေးကို အနှောင့်အယှက်ပေးသည်။ ကိုယ်တော်သည် အပြစ်ကိုမမြင်ယောင်မဆောင်နိုင်။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းခြင်း၏အကျိုးဆက်အနေဖြင့်၊ အပြစ်အပေါ်၌ အမျက်ဒေါသကို သွန်းလောင်းရမည်။ ထို့ကြောင့် လူသား၏အပြစ်ကိုလေ့လာသောအခါ၊ ၎င်းအချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ သိထားရမည့်အရာအား လုံးဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် သိလိုသည့်အရာအားလုံးလည်းဖြစ်သည်။ အပြစ်သည် စိတ်ပညာအရ မှန်ထဲတွင်မြင်နေရသည့်အရာကို နားလည်ရန် ကူညီပေးသည့် အတိုကောက်စာလုံးသုံးလုံးဖြစ်သည်။ ဤဘေးဒုက္ခမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကယ်တင်နိုင်မည့် နည်းလမ်းမရှိကြောင်းလည်း သတိပေးထားသည်။ ဘုရားသခင်တစ်ပါးတည်းသာ ပြုလုပ်နိုင်ပြီး ခရစ်တော်အားဖြင့် ထိုသို့ပြုတော်မူသည်။

ဒေါက်တာ R. Albert Mohler, Jr.

အပြစ်၏ပြဿနာသည် အမှန်တကယ်ပင် ဆိုးရွားလှသည်။ လူသားအားလုံး လုံးဝလမ်းပျောက်ဆုံးပြီး၊ စီရင်ခြင်းခံရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိကိုယ်ကို ရွေးနှုတ်ရန် နည်းလမ်းမရှိပါ။ ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်မှုအောက်တွင် အမြဲတစေ ခံစားနေကြရမည်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်၏မျက်နှာသာပေးမှုကို ပြန်လည်ရရှိရန်၊ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်အတွက် ပြင်ဆင်ရန်နည်းလမ်းမရှိပါ။ ဘုရားရှင်၏ သနားကြင်နာခွင့် လွှတ်ခြင်းမှတစ်ပါး၊ ကယ်တင်ခြင်းမျှော်လင့်ချက် လုံးဝမရှိ။

အပြစ်၏ပြဿနာကို လေ့လာပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်ခွင့်လွှတ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်စေ သည့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ဆီသို့ ဦးတည်သင့်သည်။

ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်

ကိုယ်တော်၏ကရုဏာတော်၌၊ ဘုရားသခင်သည် လူသားမျိုးနွယ်တစ်ခုလုံးကို အပြစ်၏ကျိန်ခြင်းအောက်တွင်ထားရန် ဆန္ဒမရှိပေ။ ကိုယ်တော်သည် လူသားမျိုးနွယ်ကို ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်တွင် ပြည့်စေပြီးအုပ်စိုးရန်၊ သူတည်ရှိနေဖို့ထိုက်တန်သောနိုင်ငံအဖြစ် ကမ္ဘာမြေကြီးကိုပြောင်းလဲရန် စီစဉ်နေဆဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်၊ အပြစ်၏ပြဿနာကိုဖြေရှင်းရန် ရွေးနှုတ်ရှင်တစ်ဦးကို စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ထိုရွေးနှုတ်ရှင်သည် သူ၏သားတော် ယေရှုခရစ်ဖြစ်သည်။

ကယ်တင်ရှင်အဖြစ်၊ ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်နှင့် ပျက်စီးခြင်းမှ ကယ်တင်သည်။ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်မိသယာယဖွဲ့တော်မူသည်။ ကမ္ဘာကြီးကို သူ၏မြေကြီးနိုင်ငံတော်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲရန် ကျွန်ုပ်တို့၏စွမ်းရည်ကို ကိုယ်တော်ပြန်လည်ပေးတော်မူသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကယ်တင်ခြင်းရရှိရန် ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်သည် လူသားတစ်ဦးတည်း၏ကိုယ်ပိုင်စွမ်းရည်အပေါ် အားမကိုးပါ။ အထူးကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သည့် သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အားပေးခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်၊ ကိုယ်တော်၏အကန့်အသတ်မဲ့ မျက်နှာသာပေးမှုအပေါ်တွင် မူတည်သည်။ ရောမ ၃:၂၃-၂၄ တွင် ကျွန်ုပ်တို့ဖတ်ရသည့်အတိုင်း-

အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကို ပြု၍ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသရေ ပျက်ကြပြီ။ ယေရှုခရစ်ရှေးနှုတ်တော်မူသောအားဖြင့် အဘိုးကိုမပေးဘဲ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရကြ၏ (ရောမ ၃:၂၃-၂၄)။

ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်၏အမှုတစ်ခုအနေဖြင့်၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းတွင် သုံးပါးတစ်ဆူဖြစ်သော၊ ခမည်းတော်၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးပါးစလုံး ပါဝင်သည်။ ခမည်းတော်နှင့် အစပြုခဲ့သည်။

ခမည်းတော်

ကယ်တင်ခြင်းသည် နှလုံးသားအားဖြင့် သုံးပါးတစ်ဆူဖြစ်သည်- အစပြုတော်မူသောခမည်းတော်၊ ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေသောသားတော်၊ သက်ရောက်စေတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်_သားတော်၏ ဆက်ဆံရေးကို စဉ်းစားရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့စဉ်းစားသင့်သည်မှာ—ခမည်းတော်၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးပါးစလုံးသည် ကယ်တင်ခြင်းအစီအစဉ်တွင် ပါဝင်ကြသည့်အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သုံးပါးတို့သည် ကျေးဇူးတရား၌ လည်းကောင်း၊ မေတ္တာတရား၌လည်းကောင်း၊ ကရုဏာတရားဖြင့်လည်းကောင်း ပြုမူကြပြီ။ အမျက်ဒေါသနှင့် ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်ခြင်းကို လက်ကိုင်ထားကြသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ခမည်းတော်သည် အစပြုသူအဖြစ် ရှုမြင်ခံရသောအခါ၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တို့နှင့် အမှီအခိုကင်း၍ သီးခြားလွတ်လပ်စွာလုပ်ဆောင်သည်မဟုတ်။

ဒေါက်တာ Stephen J. Wellum

ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် ခမည်းတော်အစပြုခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုယ်တော်သည်စီစဉ်သူဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ခမည်းတော်သည် သားတော်ကို ရွေးနှုတ်ရှင်အဖြစ်

ဤလောကသို့စေလွှတ်ရန် ခန့်အပ်ထားကြောင်း အတိအလင်း သွန်သင်ထားသည်။ ၎င်းကို ယောဟန် ၃:၁၆-၁၈၊ တမန်တော် ၂:၃၄-၃၆၊ နှင့် ဟေဗြဲ ၃:၁-၂ တွင် တွေ့ရသည်။

ခမည်းတော်သည် သူ၏လူတို့၏ ရွေးနှုတ်ရှင်အဖြစ် ယေရှု၏တန်ခိုးအာဏာကို အခွင့်အာဏာ ပေးခဲ့ကြောင်း ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင်သွန်သင်ပြီး၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ အပြစ်အတွက်ပေးဆပ်ခြင်းအဖြစ် ယေရှု၏ပူဇော်သကာကို လက်ခံမည်ဟု ကတိပြုထားသည်။ ယောဟန် ၁၀:၁၄-၁၈၊ ကောလောသဲ ၁:၁၈-၂၀ နှင့် ဟေဗြဲ ၂:၁၀ တွင် ခမည်းတော်၏ အခန်းကဏ္ဍများအကြောင်း တွေ့ရသည်။

ရောမ ၃:၂၆ ၌ ယေရှုကိုယစ်အဖြစ် ပူဇော်ခဲ့သောသူသည် ခမည်းတော်ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ပေါလုရေးခဲ့သည်ကို နားထောင်ပါ။

ထိုခရစ်တော်ကို အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီ (ရောမ ၃:၂၆)။

ခမည်းတော်သည် ရွေးနှုတ်ခြင်း၏ ဗိသုကာပညာရှင်ကြီး ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့ကို ကောင်းချီးပေးလိုသောကရုဏာတော်နှင့် သနားကြင်နာသော ကိုယ်တော်၏ အကြံအစည်တော်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ကယ်တင်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်နိုင်ခြေနှင့် သေချာစေသော သူ၏အခွင့်အာဏာဖြစ်သည်။

သခင်ယေရှုသည် မိမိလူမျိုးအပေါ် ကောင်းကင်ခမည်းတော်၏ အမျက်ဒေါသကို ရှောင်လွှဲရန် လက်ဝါးကပ်တိုင်အားဖြင့် ကြိုးစားနေသည်ဟူသည့် အယူအဆမှာ ယေရှုသည်ကရုဏာတော်ရှိသော်လည်း ခမည်းတော်သည်မရှိဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထိုအယူအဆသည် ယေရှုခရစ်၏ အပြစ်ဖြေခြင်းလုပ်ငန်းတွင် ဖြစ်ပျက်နေသည့် အရာများအပေါ် အလွန်ဆိုးရွားသော မှားယွင်းသော အထင်အမြင်လွဲမှားမှုတစ်ခု ဖြစ်သည်။ အမှန်တကယ်တွင်မူ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ် သခင်ယေရှု၏ဆောင်ရွက်မှုသည် သူ၏လူများကို ခမည်းတော်၏ ရှေးဦးချစ်ခြင်းမေတ္တာအား ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ သခင်ယေရှုသည် ဤလောကသို့ကြွလာကာ သူ၏လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်းခြင်းသည် ခမည်းတော်၏မေတ္တာတော်၏ရလဒ်ဖြစ်ကြောင်း ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် မကြာခဏအလေးပေး ဖော်ပြထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အများစုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ခရစ်ယာန်ဘဝအသက်တာတွင် ဦးဆုံးအလွတ်ကျက်မှတ်ခဲ့ဖွယ်ရှိသော ကျမ်းချက်ဖြစ်သည့် ယောဟန် ၃:၁၆ တွင် "ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရ အသက်ကို ရစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌ တပါးတည်းသော သားတော်ကို စွန့်တော်မူသည်တိုင်အောင် လောကီသားကို ချစ်တော်မူ၏ " ဟုတွေ့ရသည်။ ဤကျမ်းပိုဒ်တွင်မည်သူ၏မေတ္တာကို အလေးပေးဖော်ပြထားသနည်း။ သခင်ယေရှု၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖယ်ရှားပစ်ရန် ကျွန်ုပ်မဆိုလိုပါ။ သားတော်ကိုပေးခြင်းသည် ကောင်း

ကင်ခမည်းတော်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သည်ဟု ထိုကျမ်းပိုဒ်တွင် အလေးပေး ဖော်ပြထားသည်။

ဒေါက်တာ J. Ligon Duncan III

သားတော်

ကျွန်ုပ်တို့၏ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ပြီးမြောက်စေသည့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရွေးနှုတ်ရှင်ဖြစ်သည့် သားတော်လည်း ပါဝင်သည်။

ခမည်းတော်၏ကတိတော်အတိုင်း ပြည့်စုံလာသောအခါ၊ သားတော်အား ဤလောကသို့စေလွှတ် တော်မူ၍၊ လူသားတို့၏ အပြစ်ဖြေခြင်းအတွက် ကြာမြင့်စွာစောင့်မျှော်ခဲ့သော မေရှိယသခင်သည် ယေရှု အဖြစ် လူ့ဇာတိခံယူခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသွန်သင်ချက်ကို ရောမ ၃:၂၅-၂၆၊ နှင့် ဟေဗြဲ ၂:၁၄-၁၇၊ ၁၀:၅-၁၀ တွင်တွေ့နိုင်သည်။

သခင်ယေရှုသည် အပြစ်သားများအတွက် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင်အစားထိုးအသေခံခြင်းဖြင့် အပြစ်ဖြေပေးခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်ကြောင့် ခံရမည့်ဘုရားသခင်၏ကျိန်ခြင်းကို သူသည်ခံယူပေး ခဲ့သည်။ သူ၏စုံလင်သောဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို အပြစ်သားများအဖြစ် မမှတ်ဘဲ၊ ဘုရားသ ခင်၏နာခံမှုရှိသော သားသမီးများအဖြစ် မှတ်ယူခြင်းခံရမည့်အကြောင်း ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းဖော် ပြသောကျမ်းအချို့ကို စာရင်းပြုစုထားသည် ယောဟန် ၁၀:၁၄-၁၈၊ ဂလာတီ ၂:၂၀၊ ၂ ကောရိန္တု ၅:၂၁၊ နှင့် ဟေဗြဲ ၁၀:၉-၁၄။

ရှင်ပေါလုသည် ဧဖက် ၁:၇ တွင် ရေးသားခဲ့သည့်အတိုင်း-

ခပ်သိမ်းသော သတိပညာတော်နှင့်လျော်စွာ ငါတို့၌ အတိုင်းထက်အလွန်များလှ စွာသော ကျေးဇူးတော်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်နှင့်အညီ၊ (ဧဖက် ၁:၇)။

ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို လျစ်လျူရှုသောကြောင့်မဟုတ်၊ ခရစ်တော်၌အပြစ် ပေးတော်မူသောကြောင့်သာ ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ကယ်တင်ခြင်းအပေါ် ယုံ ကြည်စိတ်ချမှုရှိရန် သမ္မာကျမ်းစာသည် တိုက်တွန်းထားသည်။

ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် ခမည်းတော်နှင့်သားတော်၏ လုပ်ဆောင်မှုများပေါ်တွင်မူတည်သည့်အပြင်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ထံမှ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ရလဒ်လည်း ဖြစ်သည်။

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာတွင် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို အမှန်တကယ် ကျင့်သုံးသည့် သုံးပါးတစ်ဆူ၏ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်သည် အစီအစဉ်များချမှတ်ပြီး သားတော် သည် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြီးမြောက်စေသည်။ သို့သော် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူ၏အမှုတော် ကိုမထမ်းဆောင်မချင်း ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို အမှန်စင်စစ် ခွင့်လွှတ်ခြင်းမရှိပါ။

ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ယုံကြည်ခြင်းသို့ဦးဆုံးရောက်လာသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်အားလုံးကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းဖြင့် ဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်ထံ ပြန်လည်သင့် မြတ်စေပါသည်။ ယောဟန် ၃:၅-၈ တွင် ယေရှုပြောခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ်များကို ပြန်လည် မွေးဖွားခြင်းဖြင့် ဝိညာဉ်ရေးအသက်တာအသစ်ကို ပေးပါသည်။ ဤအတွေ့အကြုံနှင့်ပတ်သက်၍ တမန် တော် ၁၁:၁၈ ၌ “အသက်အတွက်နောင်တရခြင်း” အဖြစ်ဖော်ပြထားသည်။ အကြောင်းမှာ ပြန်လည်မွေး ဖွားခြင်းနှင့် ယုံကြည်ခြင်းတို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်ကိုဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ဝန်ခံခြင်း အမြဲပါဝင်နေမည် ဖြစ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဤအယူအဆကို ၁ ကောရိန္တု ၆:၁၁ တွင် အတည်ပြုထားသည်။

ဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ဆက်လက်ကျင့်သုံးလျက် ရှိသည်။ သူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ထိန်းသိမ်းပေးသူ၊ နေ့စဉ်နောင်တရခြင်းဆီသို့ လမ်းပြပေး ကာခွင့်လွှတ်ခြင်းကို အစဉ်အမြဲကျင့်သုံးနေသူဖြစ်သည်။ ၎င်းအား ရောမ ၈:၁-၁၆ နှင့် ဂလာတီ ၅:၅ တွင် တွေ့ရသည်။ သာဓကတစ်ခုအနေဖြင့်၊ ၂ သက် ၂:၁၃ တွင် ပေါလုရေးခဲ့သည့်အရာကို နားထောင်ပါ-

သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရား ချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် စိတ်သန့်ရှင်းခြင်း၊ သမ္မာတရားကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ရှေ့ဦးစွာပင် သင်တို့ကို ရွေးကောက်တော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်းရကြမည် (၂ သက် ၂:၁၃)။

ဤတွင်၊ အပြစ်တရားနှင့် မဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့မှ ကျွန်ုပ်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသော ဝိညာဉ်တော်၏ အကျင့်များအားဖြင့် ယုံကြည်သူများ ကယ်တင်ခံရသည်ဟု ပေါလုရေးခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သမ္မာတ ရားကိုဆက်လက်ယုံကြည်နေသကဲ့သို့ ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ဆက် လက်ကျင့်သုံးလျက်ရှိသည်။

ခမည်းတော်၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် အားလုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ကယ်တင် ခြင်းကျေးဇူးကို ပြသကြသည်။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ဘဝအတွက် အနည်းဆုံး သက်ရောက်မှုသုံးခုရှိသည်။ ပထမ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်ပြုပြီးနောက် ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာ အခြားကဏ္ဍများအ တွက်ဘုရားသခင်ထံ အသနားခံသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ အသနားခံချက်များကို ပုဂ္ဂိုလ်သုံးပါးလုံးအား ထုတ်ဖော်ပြောသင့်သည်။ ဒုတိယ၊ ဤကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို ကျွန်ုပ်တို့ရရှိသောအခါ၊ ဘုရားသခင် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးပါးလုံးကို ကျေးဇူးတင်သင့်ပါသည်။ တတိယ၊ သုံးပါးတစ်ဆူ၏ပုဂ္ဂိုလ်သုံးပါးလုံးသည် ကျွန်ုပ် တို့ကိုချစ်ပြီး ရွေးနှုတ်ခြင်းကိုသေချာစေရန်လုပ်ဆောင်ကြသည်ကိုသိခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ကယ်တင်ခြင်း အပေါ် ကြီးစွာသောယုံကြည်စိတ်ချမှုထားနိုင်ပါသည်။ ခမည်းတော်၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အကျိုးအတွက်၊ အပြစ်၏ပြဿနာကိုဖြေရှင်းရန် အားလုံးအတူတကွလုပ်ဆောင် နေကြသည်။

အပြစ်၏ပြဿနာနှင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ရှုထောင့်မှ အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းအား လေ့လာပြီးနောက်၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းတွင် တစ်ဦးချင်းတာဝန်ရှိသောကဏ္ဍများအကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ပြောဆို ရန်အသင့်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

တစ်ဦးချင်း၏အခန်းကဏ္ဍ

ဘုရားသခင်သည် လူတိုင်း၏အပြစ်များကို ခွင့်မလွှတ်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာ၌ ရှင်းလင်းစွာ သွန်သင်ထားသည်။ လူတစ်ချို့ ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံကြရပြီး တစ်ချို့မှာမခံကြရပေ။ ၎င်းသည် အဘယ်ကြောင့် မှန်ကန်သနည်း။ လူ၏ရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် အကြောင်းပြချက်မှာ ခွင့်လွှတ်ခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်တွင် သာမန်အားဖြင့် တစ်ဦးချင်း၏တာဝန်ယူမှုအစိတ်အပိုင်းတစ်ခု ပါဝင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ဤတာဝန်များကို ကျေပွန်အောင်ထမ်းဆောင်သူများသည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံရသော်လည်း ထိုတာဝန်များကို ရှောင်လွှဲနေသူများမှာမူ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆွေးနွေးချက်တွင် တစ်ဦးချင်း၏တာဝန်ယူမှု အခန်းကဏ္ဍကို နှစ်ပိုင်းခွဲထားသည်။ ဦးစွာ၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းအတွက် သာမန်လိုအပ်ချက်များအဖြစ် သမ္မာကျမ်းစာ၌ သတ်မှတ်ထားသည့် အခြေအနေအချို့ကို ဖော်ပြမည်။ ဒုတိယအနေဖြင့်၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းရရှိခြင်းအကြောင်းများ ဆွေးနွေးပါမည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင်ဖော်ပြသော ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့်ဆက်စပ်နေသည့် အခြေအနေများဖြင့် အစပြုကြပါစို့။

အခြေအနေများ

ခွင့်လွှတ်ခြင်းအတွက် အဓိကအခြေအနေနှစ်ခုအကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာဖော်ပြထားသည်။ ပထမ၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းအတွက်လိုအပ်ချက်သည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ သမ္မာကျမ်းစာတွင်၊ ယုံကြည်ခြင်းသည် အမျိုးစုံသောအယူအဆတစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤအခြေအနေတွင်၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းအကြောင်း ပြောသောအခါတွင် စိတ်ထဲမှတ်ထားသည်မှာ_

ဘုရားသခင်၏အချုပ်အခြာအာဏာကို အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊ ကိုယ်တော်ထံ သစ္စာရှိစွာနာခံခြင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ရွေးနှုတ်ရှင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကရုဏာတော်ပြသမည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ချသည်။

မျက်မှောက်ခေတ်နားများအတွက် ထူးဆန်းသည်ဟုထင်ရသော်လည်း သမ္မာကျမ်းစာသည် ဤယုံကြည်ခြင်းအမျိုးအစားကို “ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့ခြင်း” အဖြစ် မကြာခဏရည်ညွှန်းသည်။ ဥပမာ၊ ဆာလံ ၁၀၃:၈-၁၃ တွင် ဤနည်းဖြင့် ခွင့်လွှတ်ခြင်း၏အခြေအနေကို ဖော်ပြသည်_

ထာဝရဘုရားသည် သနားတတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ စိတ်ရှည်၍၊ ကရုဏာ ကြွယ်ဝသော သဘောရှိတော်မူ၏။ အစဉ်မပြတ် အပြစ်တင်တော်မူသည်မဟုတ်။ အငြိုးကို အမြဲထားတော်မူသည်မဟုတ်။ ငါတို့ပြစ်မှားခြင်းနှင့် အလျောက်ငါတို့၌ ပြုတော် မမူတတ်။ ငါတို့၌ ဒုစရိုက်ရှိသည်အတိုင်း အပြစ်ကို ပေးတော်မမူတတ်။ မြေကြီးပေါ်တွင် ကောင်းကင်အမြင့်ရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့၌ ကရုဏာတော်သည် အားကြီးပေ၏။ အရှေ့မျက်နှာစွန်းသည် အနောက်မျက်နှာစွန်း နှင့်ဝေးသည်အတိုင်း၊ ငါတို့အပြစ်များကို ငါတို့နှင့်ဝေးစေတော်မူ၏။ အဘယ်သားတို့ကို သနားစုံမက်သည်

နည်းတူ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်ရွံ့သောသူတို့ကို သနားစုံမက်တော်မူ၏
(ဆာလံ ၁၀၃:၈-၁၃)။

ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ခံရသောသူများဖြစ်ပြီး၊ ထိုသူ၏ ပြစ်မှားမှုများကို ဖယ်ရှားလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပြုပါ။

ဤအယူအဆကို သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးတွင် တွေ့ရှိရသည်။ ဥပမာ၊ ၂ ရာဇဝင်ချုပ် ၃၀:၁၈-၁၉ တွင်၊ သခင်ဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကိုရှာရန် စိတ်နှလုံးသွင်းထားသူများကို ခွင့်လွှတ်ပေးကြောင်း မိန့်ဆိုထားသည်။ မာကု ၄:၁၂ တွင်၊ သခင်ကို သိနားလည်သူသာလျှင် ခွင့်လွှတ်ခြင်းအတွက် သူထံပြန်လှည့်လာနိုင်ကြောင်း သခင်ယေရှုဖော်ပြခဲ့သည်။ တမန်တော် ၂၆:၁၇-၁၈ တွင်၊ သခင်ဘုရား၏ဘုန်းတော်နှင့် တန်ခိုးတော်သမ္မာတရားကို ဝိညာဉ်မျက်စိဖွင့်ထားသူများသာ ခွင့်လွှတ်ခြင်းရရှိမည်ဖြစ်သည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင်တွေ့ရသော ခွင့်လွှတ်ခြင်း၏ဒုတိယအခြေအနေမှာ ကျိုးပဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျိုးပဲ့ခြင်းဟူသည်-

အပြစ်အတွက် စစ်မှန်သောဝမ်းနည်းခြင်း၊ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်ခြင်းအတွက် အမှန်တကယ်နောင်တရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖမ်းဆီးခံရခြင်း သို့မဟုတ် အပြစ်ပေးခံရခြင်းအတွက် ဝမ်းနည်းပူဆွေးရုံမျှမကဘဲ၊ သခင်ဘုရား၏တောင်းဆိုချက်များသည် သန့်ရှင်းကြောင်းသဘောတူပြီး၊ ကိုယ်တော်ကို ချိုးမြောက်ရန်ပျက်ကွက်ခြင်းအတွက် ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်သည်။

သံဝေဂတရားအသုံးအနှုန်းများအရ၊ သင်နှင့်ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်ကို ခံစားသိရှိရန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဗာသရောဘကို ပြစ်မှားသည့် ဒါဝိဒနှင့်ပတ်သက်၍ စဉ်းစားမိသည်။ သူသည် ဗာသရောဘကို မှားယွင်းပြီးနောက် ဗာသရောဘ၏ခင်ပွန်းကို အပြစ်ပြုခဲ့သည်။ သူသည် ဓမ္မဟောင်း၏အသင်းတော်ကို ပြစ်မှားခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် “ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကိုသာပြစ်မှား၍ မျက်မှောက်တော်၌ပင် မတရားသောအမှုကို ပြုပါပြီ။” ဟုဆိုခဲ့သည်။ သူ၏နှလုံးသားကြေကွဲနောင်တရမှုတစ်ခုခုကို သင်ခံစားရနိုင်သည်။ မျက်မှောက်ခေတ်အသုံးအနှုန်းသည် “ကျိုးပဲ့ခြင်း” ဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်မျက်မှောက်တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့ကိုချိုးဖဲ့ရန်အတွက် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်နှုတ်ကပတ်တော် လိုအပ်သည်။

ဒေါက်တာ Derek Thomas

ဥပမာ၊ ၂ ဓမ္မရာဇဝင် ၁၁ တွင် ဒါဝိဒ်သည် ဗာသရောဘနှင့် မှားယွင်းသောအခါ နောင်တမရဘဲ၊ သူမ၏ကိုယ်ဝန်ကိုဖုံးကွယ်လိုသည့်အတွက် ခင်ပွန်းဥရိယကိုသေဆုံးစေရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ ဗာသရောဘ၏ကိုယ်ဝန်ဆောင်ချိန်ကာလတစ်လျှောက်လုံး သူ၏ကလေးမမွေးဖွားမီအထိ သူ၏လုပ်ရပ်အတွက်

ဗီဒီယိုများ၊ သင်ခန်းစာ လမ်းညွှန်များ နှင့် အခြား အရင်းအမြစ်များအတွက် thirdmill.org တွင် သုဒ်မစ်လ်ကို ဝင်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

ဝမ်းနည်းခြင်းမရှိဘဲနေခဲ့သည်။ ၂ ဓမ္မရာဇဝင် ၁၂ တွင် တွေ့ရသည့်အတိုင်း ဒါဝိဒ်၏အပြစ်အတွက် ပရောဖက်နာသန်သည် ဒါဝိဒ်နှင့် တွေ့ခဲ့သည်။ ထိုမှသာ ဒါဝိဒ်သည် သူ၏ရာဇဝတ်မှုကိုဝန်ခံပြီး ၎င်း အပေါ်လေးနက်သောပူဆွေးခြင်းကို ခံစားခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် သူ၏ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုနှင့် နောင်တ ရမှု၏နက်ရှိုင်းမှုကိုဖော်ပြရန် ဆာလံ ၅၁ ကို ရေးသားခဲ့သည်။ ဆာလံ ၅၁:၆၊ ၁၇ တွင် ဒါဝိဒ်ရေးသားခဲ့ သည်ကို နားထောင်ပါ-

ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သော စိတ်နှလုံးကို နှစ်သက် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပညာကို သွန်သင်တော်မူပါ။ ... ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူသော ယဇ်မူကား၊ ကျိုးပဲ့သောစိတ်ပေတည်း။ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော် သည် ကျိုးပဲ့ ကြေမ့သော နှလုံးကို ငြင်းပယ်တော်မမူ တတ်ပါ (ဆာလံ ၅၁:၆၊ ၁၇)။

ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်၏ခွင့်လွှတ်မှုကိုရရှိရန် သူ၏အပြစ်အပေါ် ဘုရားသခင်နှင့်တူညီသော အမြင်ရှိရန် လိုအပ်ကြောင်းကို သိမှတ်နားလည်ခဲ့သည်။ သူပြုခဲ့သည့်အရာများကို မုန်းတီးပြီး၊ ၎င်းအ တွက်အမှန်တကယ်နောင်တရဖို့ လိုသည်။

ဆာလံ ၃၂ အခန်းငယ် ၁ နှင့် ၂ တွင်ကျိုးပဲ့ခြင်းအပေါ် တူညီသောအလေးထားမှုကို တွေ့မြင်ရပြီး၊ လှည့်စားခြင်းမရှိသော သူတို့ဆီသို့ ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် ရောက်လာသည်။ ဟေရှာယ ၅၅:၇ တွင် မိမိတို့၏ အပြစ်ကိုစွန့်ပစ်သောသူတို့အား ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာကိုပေးတော်မူသည်ကို တွေ့နိုင်သည်။ မိမိတို့ ၏အပြစ်နှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်နှလုံးခက်ထန်သောသူတို့အား ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ငြင်းပယ်ကြောင်း ယေရမိ ၅:၃ တွင်ကြားရပါသည်။

ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းခြင်းအပေါ် ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်များကို အာရုံစူးစိုက်ခြင်းဖြင့် နောင်တရခြင်းနှလုံးသားဖြစ်သည့် ကြေကွဲမှုကို ပြုစုပျိုးထောင်သည်ဟု ထင်ပါ သည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်းမှ ဗျာဒိတ်ကျမ်းအထိ နာခံမှုမရှိသောသူများနှင့် မိတ်သဟာ ယမပြုနိုင်သောဘုရားသခင်အကြောင်း တွေးတောဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့် ၎င်းကို ကျွန်ုပ်တို့ပြုလုပ်နိုင်သော်လည်း၊ မနာခံခြင်းကို စီရင်သောဘုရားသခင်သည် ပြစ်မှားသောသူအား အပြစ်ဒဏ်ပေးသည်။ ၎င်း၏အနှစ်သာရတွင် ဘုရားသခင် ၏သန့်ရှင်းမှုဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းမှုကို စဉ်းစားသည့်အခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ဘဝတစ်လျှောက်တွင်၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်များကို ဂရုမစိုက်ဘဲ လွန်ကျူးခြင်း၊ မနာခံခြင်း၊ ပြစ်မှားခဲ့မှုများ၊ ကိုယ်တော်ကိုအသရေပျက်စေခြင်း ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝဖရုံဖရဲဖြစ်ခဲ့ကြသည်တို့ကို ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်ကြပါစို့။ ယခုတွင် ကျွန်ုပ်ကြောင့်ဖြစ်ခဲ့သော အပြစ်ဒဏ်ပေးမှုအားလုံး ခရစ်တော်၏ပခုံး ပေါ်၌ အမှန်တကယ်ကျရောက်ခဲ့ပြီး၊ သူခံယူခဲ့ပုံကို ပြန်တွေးကြည့်ပါ။ လူ့ဇာတိခံ ယူသောဘုရားသခင်၏သားတော် အသေခံခြင်းဖြင့်သာ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ခံရ သောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အပြစ်သည် မည်မျှပြင်းထန်ဆိုးရွားကြောင်းကို ဖော်ပြ သည်။ ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ဖယ်ရှားပစ်ရန် တောင်းဆိုထားသည့်

အရာများကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အပြစ်များ မည်မျှပြင်းထန်ဆိုးရွားသည်ကို နားလည် လာသောအခါ၊ အပြစ်နှင့်ပတ်သက်၍ခံစားချက်သည် ပိုပြင်းထန်လာမည်၊ ကျွန်ုပ် ၏နောင်တစိတ်သည် ပိုနက်ရှိုင်းလာလိမ့်မည်ဖြစ်ပြီး၊ ထိုအရာမှ သန့်ရှင်းခြင်း အတွက် ဘုရားသခင်ထံ မိမိကိုယ်ကိုအပ်နှံရန်၊ ကျွန်ုပ်သည် မည်မျှနောင်တရ ကြောင်းနှင့် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုလိုအပ်လာစေသောအပြစ်များကို အမှန်တကယ် မှန်းတီးကြောင်းကို ပြောပြရန် အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားလာမည် ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ J. I. Packer

ယုံကြည်သူဖြစ်စေ မယုံကြည်သူဖြစ်စေ လူတိုင်း၏အသက်တာအတွက် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ကျိုးပဲ့ ခြင်း၏အခြေအနေများသည် အရေးကြီးပါသည်။ ခရစ်တော်ကို သခင်အဖြစ်နှင့် ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် လက်မခံသေးသူများအတွက်၊ ဤအခြေအနေများသည် ၎င်းတို့၏အပြစ်များကိုခွင့်လွှတ်ပြီး ခရစ်တော်၌ ဘဝသစ်စတင်ရန်နှင့် ဘုရားသခင်ထံရောက်လာရန် အခွင့်အရေးများဖြစ်သည်။ သခင်နှင့်စပ်ဆိုင်သော ကျွန်ုပ်တို့အတွက်၊ အစဉ်ယုံကြည်သောအသက်တာဖြင့် အသက်ရှင်နေထိုင်ရန် လိုအပ်ကြောင်းနှင့် ကျွန်ုပ် တို့ဆက်လက်ကျူးလွန်ခဲ့သော အပြစ်များအတွက် အမှန်တကယ် နောင်တရရန်၊ သို့မှသာ နေ့စဉ်ရက် ဆက်ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းခြင်းကို ဆက်လက်ခံယူနိုင်မည့် သတိပေးချက်ဖြစ်သည်။

ခွင့်လွှတ်ခြင်းဆိုင်ရာ အခြေအနေများတွင် ပုံမှန်အားဖြင့် ဘုရားသခင်လုပ်ဆောင်သော ယုံကြည် ခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးတွင် ကျိုးပဲ့ခြင်းတို့ ပါဝင်သည်ကို သိမြင်လာသည်နှင့်အမျှ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းရရှိနိုင်သည့် သာမန်နည်းလမ်းများကို ဆက်လေ့လာကြပါစို့။

နည်းလမ်းများ

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ခရစ်ယာန်များသည် ကျေးဇူးတော်နည်းလမ်းနှင့် ကျေးဇူးတော်၏အခြေခံကို ပိုင်းခြားရန် ခက်ခဲကြသည်။ ရလဒ်မှာ၊ သူတို့သည် ကျေးဇူးတော်နည်းလမ်းကို အသုံးပြု၍ ကျေးဇူးတော် ကိုရရှိနိုင်သည် သို့မဟုတ် ဘုရားသခင်အား ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သနားကြင်နာမှုရှိစေရန် အတင်းအကျပ် ခိုင်းစေနိုင်သည်ဟု လွဲမှားစွာယူဆကြသည်။ ထို့ကြောင့် နည်းလမ်းနှင့် အခြေခံကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပိုင်းခြားရန် အရေးကြီးသည်။ ဤခြားနားချက်ကို သိမြင်နိုင်ရန် လူတစ်ဦးသည်ဒဏ်ရာမှ ပြန်လည် ကောင်းမွန်လာစေရန် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကုထုံး လိုအပ်ကြောင်း စိတ်ကူးကြည့်နိုင်သည်။ ကုထုံးသည် အကုန် အကျများပြီး လူ့ဒါန်းသူတစ်ဦးသည် ပေးလှူရသည်။ ထိုသူ အပြည့်အဝပြန်နာလန်ထူနိုင်သည့် နည်းလမ်း များမှာ ကုထုံးဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့သော် ဤနာလန်ပြန်ထူနိုင်ရေးအတွက်အခြေခံသည် ငွေ ကြေးအလှူငွေဖြစ်သည်။

အခြေခံသည် လုပ်ဆောင်ချက်တစ်ခု သို့မဟုတ် အကျိုးဆက်အပေါ်အခြေခံသည့် အခြေခံတစ်ခု သို့မဟုတ် ကောင်းကျိုးဟု ဆိုခြင်းဖြင့် ဤကွဲပြားမှုများကို အကျဉ်းချုံးနိုင်ပေမည်။ အလားတူပင် နည်း လမ်းဆိုလိုသည်မှာ လုပ်ဆောင်ချက် သို့မဟုတ် အကျိုးဆက်ကို ကျော်လွန်စေရန်အတွက် ကိရိယာ သို့မဟုတ် ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဘုရားသခင်ထံမှ ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ကျေးဇူးတော်ကို ခံယူသောအခါတွင်၊ ကိုယ်တော်၏ နာခံမှုရှိသော အသက်တာနှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် ယဇ်အဖြစ်အသေခံခြင်းမှရရှိသော အခြေခံသည် ခရစ်တော်၏ အစဉ်အမြဲကောင်းမြတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ မသု ၂၆:၂၈၊ ကောလောသဲ ၁:၁၃-၁၄၊ နှင့် ၁ ယောဟန် ၂:၁၂ တွင် ဤအရာကို တွေ့မြင်ရသည်။ ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် အစဉ်အမြဲရရှိသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ထံမှမဟုတ်ဘဲ ခရစ်တော်အားဖြင့် ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ကျေးဇူးတရားအားလုံးကို ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာတွင် သက်ရောက်စေသည့် အခြေခံနည်းလမ်းမှာ ယုံကြည်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်ထံ တိုက်ရိုက် ဖော်ပြသည်ဖြစ်စေ၊ ကျေးဇူးတော်နည်းလမ်းအားဖြင့်ဖြစ်စေ ယုံကြည်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာတွင် ကျေးဇူးတော်နှင့် အခြားကောင်းချီးမင်္ဂလာများအတွက် ဘုရားသခင်အသုံးပြုသည့် အဓိက ကိရိယာဖြစ်သည်။

သမ္မာကျမ်းစာတွင် ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပုံမှန်အားဖြင့် လုပ်ဆောင်သောနည်းလမ်းများကို ဖော်ပြသည်။ ဤသင်ခန်းစာတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်၊ ဆုတောင်းခြင်းနည်းလမ်းဖြင့် အစပြုပြီး၊ နည်းလမ်းများကို ယေဘုယျအမျိုးအစားနှစ်မျိုးဖြင့် အကျဉ်းချုပ်၍ ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

သမ္မာကျမ်းစာတစ်လျှောက် ဆုတောင်းခြင်းသည် ကျေးဇူးတော်နှင့် ခွင့်လွှတ်ခြင်းအတွက် ဘုရားသခင်အား အသနားခံရန်အတွက် သာမန်နည်းလမ်းတစ်ခုအဖြစ် ဖော်ပြထားသည်။ ဥပမာအားဖြင့်၊ သမ္မာကျမ်းစာတွင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ခွင့်လွှတ်မှုကို သက်ရောက်စေသည့် ယုံကြည်ခြင်းဖော်ပြချက်အဖြစ် အပြစ်ဝန်ခံခြင်းနှင့် နောင်တရခြင်းဆိုင်ရာ ဆုတောင်းချက်များကို မကြာခဏပြောလေ့ရှိသည်။ ထိုဆုတောင်းချက်များ၏ထိရောက်မှုကို ၃ ဓမ္မရာဇဝင် ၈:၂၉-၄၀၊ ဆာလံ ၃၂:၁-၁၁၊ တမန်တော် ၈:၂၂၊ ၁ ယောဟန် ၁:၉ တွင် သွန်သင်ပေးထားသည်။

သခင်ဘုရားကို ယခုမှသိကျွမ်းလာသူများအတွက်၊ သစ္စာရှိရှိဝန်ခံခြင်းနှင့် နောင်တရခြင်းဆိုင်ရာ ဆုတောင်းချက်များသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က ၎င်းတို့၏ဘဝတွင် ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းတို့ကို ကနဦးကျင့်သုံးသည့် နည်းလမ်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အသင်းတော်သည် တမန်တော် ၁၁:၁၈ တွင် “အသက်ရှင်ခြင်းအတွက် နောင်တရခြင်း” အဖြစ် ပြောင်းလဲခြင်းကိုရည်ညွှန်းသည်။ ယုံကြည်သူအားလုံးအတွက်၊ အပြစ်ဝန်ခံခြင်းနှင့် နောင်တရခြင်းဆိုင်ရာဆုတောင်းချက်များသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာတွင် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ရရှိရန် အရေးကြီးသောနည်းလမ်းအဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေသည်။ ၁ ယောဟန် ၁:၉ တွင် ကျွန်ုပ်တို့ဖတ်ရသည်မှာ-

ကိုယ်အပြစ်တို့ကို ဘော်ပြတောင်းပန်လျှင်၊ ငါတို့အပြစ်များကိုလွှတ်၍ ဒုစရိုက်ရှိသမျှနှင့် ကင်းစင်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာတရားနှင့်၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်၎င်း ပြည့်စုံတော်မူ၏ (၁ ယောဟန် ၁:၉)။

ဧဝံဂေလိတရား၏ အံ့ဩဖွယ်သတင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ခရစ်တော် ပြုပေးခဲ့သည့်အရာအပေါ် အခြေခံ၍ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့်တောင်းဆိုရုံဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ရနိုင်ပါသည်။

သင့်အနေဖြင့် “ကောင်းကင်ဘုံရှင်အဘ၊ အကျွန်ုပ်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ” ဟု ပြောရုံဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အပြစ်သားများကို ခွင့်လွှတ်မည်ဟု သွန်သင်ပါက၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို တန်ဖိုးကျစေမည်ဟု လူအများ ထင်မြင်ယူဆကြသည်။ သို့သော် ယင်းကိစ္စ၏အမှန်မှာ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏နောင်တသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်သောကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းအပေါ် အခြေခံသောကြောင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘုရားသခင်သည် သူ၏တစ်ဦးတည်းသော သားတော်၏ အဆုံးမရှိအဖိုးတန်ပြီးမရေမတွက်နိုင်သောပေးဆပ်မှုများစွာဖြင့် အသေခံပေးခြင်းအတွက် ကျွန်ုပ်တို့၏ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး၏ အခြေခံကို ကိုယ်တော်ကိုယ်တိုင် ပေးထားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ J. Ligon Duncan III

ဘုရားသခင်၏သားတော်၊ သုံးပါးတစ်ဆူ၏ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော ယေရှုခရစ်သည် ကမ္ဘာမြေပေါ်သို့နိမ့်ချမှုနှင့်ကြွလာကာ အနှစ်သုံးဆယ်ကြာအစေခံပြီးနောက် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင်အသေခံခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များအတွက် ထာဝရအပြစ်ကြေးကို ပေးဆပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အပြစ်တွေအတွက် ထာဝရတန်ဖိုးတစ်ခု၊ ထာဝရအဖိုးထိုက်တန်မှုတစ်ခု၊ အလွန်ကြီးမားသောအဖိုးထိုက်တန်မှုတစ်ခု၊ အဆုံးမဲ့ပေးဆပ်မှုတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤအရာသည် အပေါ်စားဆန်သောကျေးဇူးတော် မဟုတ်ပါ။ ဤသည်မှာ ရရှိဖူးသမျှ၌ တန်ဖိုးအကြီးဆုံး ကျေးဇူးတော်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းကို အခမဲ့လက်ဆောင်အဖြစ် လက်ခံရရှိသော်လည်း ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် သူ၏အရာအားလုံးကို ပေးခဲ့ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Mark L. Strauss

သူ့ထံသို့လာပြီး “ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ သခင်” ဟု ပြောသူတိုင်း ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ခံကြရသည်။ ခွင့်လွှတ်ခြင်းအတွက် သူတို့၏တောင်းဆိုမှုသည် အလွန်မွန်မြတ်သောကြောင့်မဟုတ်၊ သူတို့၏နောင်တသည် အလွန်ကောင်းမွန်သောကြောင့်လည်းမဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ကောင်းကင်ခမည်းတော်နှင့် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းရန် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် လိုအပ်သောအရာအားလုံးကို ယေရှုလုပ်ဆောင်ပေးသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ J. Ligon Duncan III

ယခုတွင်၊ သာမန်ခွင့်လွှတ်ခြင်းနည်းလမ်းအဖြစ် လုပ်ဆောင်သည့် အပြစ်ဝန်ခံခြင်းနှင့် နောင်တရ ခြင်းဆိုင်ရာ ဆုတောင်းချက်များအပြင်၊ ကြားဝင်တောင်းပန်ဆုတောင်းချက်များသည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ထူးခြားသော သို့မဟုတ် ပုံမှန်မဟုတ်သော ခွင့်လွှတ်ခြင်းနည်းလမ်းအဖြစ် လုပ်ဆောင်သည်ကို ဖော်ပြပါ မည်။ ကြားဝင်တောင်းပန်ခြင်းကို အခြားသူတစ်ဦးကိုယ်စား ကြားဝင်ဖျန်ဖြေဖြင်း သို့မဟုတ် အသနားခံ ခြင်း သို့မဟုတ် ဆုတောင်းပေးခြင်းဟု သတ်မှတ်နိုင်သည်။

ထိရောက်သော ကြားဝင်ဆုတောင်းပေးခြင်းကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြသူများ၏ ဥပမာများစွာကို သမ္မာကျမ်းစာသည် မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ မောရှေ၏ဆုတောင်းချက်ကို တုံ့ပြန်သည့်အနေနှင့် သခင် ဘုရားသည် ဣသရေလ၏အပြစ်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူကြောင်း တောလည်ရာ ၁၄:၁၉-၂၀ တွင် တွေ့မြင် ရသည်။ ၂ ရာဇဝင်ချုပ် ၃၀:၁၈-၂၀ တွင် ဟေဇကီ၏ဆုတောင်းချက်ကို တုံ့ပြန်သည့်အနေဖြင့် ပသခါပွဲ အတွက် ကောင်းစွာမပြင်ဆင်သောလူများကို ဘုရားသခင် ခွင့်လွှတ်တော်မူသည်။ ယောဘသည် သူ၏ သားသမီးများအတွက် ဆုတောင်းပေးမှုကို ပုံမှန်ပြုကြောင်း ယောဘ ၁:၅ တွင် တွေ့မြင်ရသည်။ ယာကုပ် ၅:၁၄-၁၅ တွင် အသင်းတော်၏အကြီးအကဲများသည် ပြစ်မှားမိသောသူတို့အတွက် ခွင့်လွှတ်မှု ကိုရစေနိုင်သည်ဟု ယာကုပ်သွန်သင်သည်ကိုတွေ့မြင်ရသည်။ သစ္စာစောင့်သိသူများ၏ ကြားဝင်ဆု တောင်းချက်များကို တုံ့ပြန်ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို အမြဲကျင့်သုံးသည်မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ကိုယ်တော်လုပ်ဆောင်ခဲ့သောအချိန် များစွာရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့သော လူသားများ၏ တောင်းလျှောက်ခြင်းများမှ ကျော်လွန်၍၊ သားတော်နှင့် သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်သည်လည်း လူတို့အတွက် ဆုတောင်းပေးပါသည်။ ယေရှုပြုပေးသောကြားဝင်ဆောင် ရွက်မှုအကြောင်းကို ဟေဇကီ ၅၂:၁၂၊ ရောမ ၈:၃၄ နှင့် ဟေဗြဲ ၇:၂၅ တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ရောမ ၈:၂၆-၂၇ တွင် ဝိညာဉ်တော်၏ကြားဝင်ဆောင်ရွက်မှုကိုလည်း သွန်သင်ထားသည်။

ခွင့်လွှတ်ခြင်းနည်းလမ်း၏ဒုတိယယေဘုယျအမျိုးအစားမှာ ဓမ္မမင်္ဂလာများ သို့မဟုတ် မျက် မှောက်ခေတ်ပရိုတက်စတင့်အသင်းတော်များမှ “မင်္ဂလာဝတ်များ” ဟုခေါ်သော ဗတ္တိဇီနှင့် သခင်ဘုရား ၏ညစာစားပွဲဖြစ်သည်။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် “ဓမ္မမင်္ဂလာ” ဟူသောအသုံးအနှုန်းကို အသုံးပြုသောအခါ၊ ရိုမန်ကက်သလစ် အသင်းတော်တွင်တွေ့ရသော သခင်ဘုရား၏ညစာစားပွဲနှင့် နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာအကြောင်းကို ပြောဆိုနေ ခြင်းမဟုတ်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာသိရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ ၎င်းအစား၊ သခင်ဘုရား၏ညစာစားပွဲနှင့် နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာကိုရည်ညွှန်းရန် ပရိုတက်စတင့်အသင်းတော်များသည် “ဓမ္မမင်္ဂလာ” ဟူသောစကားလုံးကို သမိုင်းတွင်အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ ဤအခမ်းအနားများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကိုဖော်ပြရန်နှင့် ကိုယ်တော်၏ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကိုခံယူခြင်းနည်းလမ်းအဖြစ် ဘုရားသခင်သည် အသင်းတော်အား ပေးထားသည့် အထူးသန့်ရှင်းသောမင်္ဂလာဝတ်များဖြစ်သည်။ ပရိုတက်စတင့် ဓလေ့ထုံးတမ်းများသည် ဤမင်္ဂလာဝတ်များ၏ လုပ်ဆောင်မှုအသေးစိတ်အပေါ်တွင် မတူကွဲပြားကြသည်။ သို့သော်လည်း တစ် နည်းနည်းဖြင့် အထူးဖြစ်ကြောင်းကိုမူ သူတို့အားလုံး သဘောတူကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ခရစ်ယာန်များသည် သခင်ဘုရား၏ညစာစားပွဲနှင့် နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာကို ခွင့်လွှတ် ခြင်းနည်းလမ်းအဖြစ် အခြားသူများပြောဆိုနေကြသည်ကို ကြားသောအခါ သံသယဖြစ်မိကြသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ဤမင်္ဂလာဝတ်များကိုယ်တိုင်၌ ထိရောက်မှုရှိစေသော ကောင်းကျိုးများရှိသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့

ပြောနေခြင်းမဟုတ်ကြောင်း အလေးအနက်ထားရန် အရေးကြီးသည်။ ၎င်းတို့သည် ခွင့်လွှတ်ခြင်း၏ အခြေခံမဟုတ်ပါ။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သခင်ဘုရား၏ညစာစားပွဲနှင့် နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖော်ပြသောအခါ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝ အသက်တာတွင် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကိုခံယူစေရန် ဤမင်္ဂလာဝတ်များကို အသုံးပြုကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာ သွန်သင်သည်။

ဗတ္တိဇံကို မာကု ၁:၄၊ တမန်တော် ၂:၃၈၊ ရောမ ၆:၁-၇၊ နှင့် ကောလောသဲ ၂:၁၂-၁၄ တွင် ကျေးဇူးတော်၏နည်းလမ်းတစ်ခုအဖြစ် ဖော်ပြထားသည်။

ဥပမာတစ်ခုအနေဖြင့်၊ တမန်တော် ၂၂:၁၆ တွင်ပေါလုအား အာနနိ၏ပြောစကားများကို နားထောင်ပါ။

ယခုလည်းသင်သည်အဘယ်ကြောင့် ဆိုင်းလင့်၍ နေသနည်း။ ထလော့။ သခင်ဘုရားကို ပဌနာပြုလျက် ဗတ္တိဇံကိုခံ၍၊ သင်၏အပြစ်များကို ဆေးကြောလော့ဟု ဆိုပါ၏ (တမန်တော် ၂၂:၁၆)။

ဤညွှန်ကြားချက်များတွင် ပေါလု၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံရမည် သို့မဟုတ် နှစ်ခြင်းခံခြင်းအားဖြင့် “ဆေးကြော” မည်ဖြစ်ကြောင်း အာနနိဖော်ပြခဲ့သည်။

ဗတ္တိဇံသည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းအတွက် လိုအပ်သောနည်းလမ်းမဟုတ်ပါ။ အခြားနည်းများဖြင့်လည်း ခွင့်လွှတ်ခြင်းခံရနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ၊ ယေရှုနှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် အသတ်ခံရစဉ် ယုံကြည်ခြင်း သို့ရောက်ခဲ့သော သူခိုးသည် မည်သည့်အခါမှ နှစ်ခြင်းမခံခဲ့ပါ။ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ၊ လုကာ ၂၃:၄၃ ၌ သူသည် ခွင့်လွှတ်ခံရပြီး ကယ်တင်ခံခဲ့ရကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းသည် နှစ်ခြင်းခံပြီးသူများသာ ရနိုင်သည်ဟု မှားယွင်းစွာ မယူဆသင့်ပါ။ သို့သော် နှစ်ခြင်းခံခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာတွင် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ကျင့်သုံးသည့်နည်းလမ်းတစ်ခုအဖြစ် ပုံမှန်အားဖြင့် လုပ်ဆောင်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာရှင်းလင်းစွာဖော်ပြထားသည်။

သခင်ဘုရား၏ညစာစားပွဲသည်လည်း အလားတူပင်ဖြစ်သည်။ သခင်ဘုရား၏ညစာစားပွဲကို စားသုံးခြင်းသည် ခွင့်လွှတ်ခြင်းကဲ့သို့သော ခရစ်တော်၏အသေခံခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို ရရှိခြင်း နည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ပေါလု အတိအလင်း သွန်သင်ခဲ့သည်။ ၁ ကောရိန္တု ၁၀:၁၆ တွင် ပေါလု ရေးသားခဲ့သည်ကို နားထောင်ပါ။

ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းရာ မင်္ဂလာခွက်ဖလားမူကား၊ ခရစ်တော်၏ အသွေးကို ဆက်ဆံခြင်း ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ငါတို့ဖွဲ့သောမုန့်မူကား၊ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ကို ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်လော (၁ ကောရိန္တု ၁၀:၁၆)။

၎င်းတို့သည် အဖြေမလိုသောမေးခွန်းများဖြစ်သည်။ ပေါလု၏စာကို ဖတ်သူတိုင်းသည် “ဟုတ်ပါ တယ်၊မှန်ပါတယ်”သည် အဖြေများဖြစ်သည်ကို သိထားကြသည်။ သခင်ဘုရား၏ညစာစားပွဲတွင် ယုံ ကြည်ခြင်းအားဖြင့်ပါဝင်ခြင်းအားဖြင့်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော်ထံပေါင်းစည်းကြသည်။

အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ခံရခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ခရစ်ယာန်အသက်တာတစ်လျှောက် တွေ့ကြုံခံ စားရသော ကယ်တင်ခြင်း၏ ကြီးမြတ်သောကောင်းချီးမင်္ဂလာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြောင်း လဲသူအသစ်များဖြစ်စေ သို့မဟုတ် တစ်သက်တာလုံးယုံကြည်ခဲ့သူများဖြစ်စေ ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် ခရစ် တော်နှင့်အတူလျှောက်လှမ်းခြင်း၏ စဉ်ဆက်မပြတ်ရှိနေသည့် သွင်ပြင်လက္ခဏာတစ်ခုဖြစ်သည်။ ထို့ အပြင် အခြားကောင်းချီးမင်္ဂလာများစွာကိုလည်း ရရှိစေသည်။

၁၇၀၃ ခုနှစ်မှ ၁၇၉၁ ခုနှစ်အတွင်း နေထိုင်ခဲ့သော မက်သဒစ်အသင်းတော်ကိုတည်ထောင်သူ John Wesley သည် တောင်ပေါ်တရားဒေသနာကို ထုတ်ဖော်ပြသခဲ့သော သူ၏တရားဒေသနာ အမှတ် ၂၆ တွင် ခွင့်လွှတ်ခြင်းအကြောင်း ပြောခဲ့သည်။ သူပြောသည်ကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်များခွင့်လွှတ်ခြင်းကို ခံရသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ ယုံကြည် ခြင်းအားဖြင့်ကိုယ်တော်၌ရှိသော သန့်ရှင်းခြင်းခံရသူများနည်းတူ ကျွန်ုပ်တို့ ရရှိကြသည်။ အပြစ်၏ တန်ခိုးစွမ်းအားပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပြီး ၎င်းသည် ဘုရား သခင်မျက်နှာသာပေးခြင်းခံရသောသူ၊ ကျေးဇူးတော်အောက်၌ရှိသော သူတို့ အပေါ် အုပ်စိုးခြင်းမရှိ။ ယခုတွင် ယေရှုခရစ်၌ရှိသောသူတို့၌ အပြစ်စီရင်ခြင်း မရှိသကဲ့သို့၊ သူတို့သည် အပြစ်မှလွတ်မြောက်ကြပြီ။ ပညတ်တော်၏ ဖြောင့် မတ်ခြင်းတရားသည် သူတို့၌ ပြည့်စုံကာ၊ သူတို့သည် ဇာတိပကတိအလိုသို့ မဟုတ်ဘဲ ဝိညာဉ်တော်၏နောက်သို့ လိုက်ကြသည်။

ခရစ်ယာန်များအနေဖြင့် အပြစ်များကိုခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိသည့် အဖိုးတန်ဆုံးသော သမ္မာတရားဖြစ်သည်ဟု ယူဆပါသည်။ အခြေခံအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းဟူသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ဖန်ဆင်းရှင် ဘုရားသခင်နှင့် မှန်ကန်သောဆက်ဆံရေးရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ ယနေ့လောကကို ကျွန်ုပ်တို့ကြည့်ရှုသည့်အခါ လူတို့သည် အဓိပ္ပာယ်၊ အရေးပါမှု၊ ရည်ရွယ်ချက် အတွက် တောင့်တနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်တို့၏ယဉ် ကျေးမှုတွင် ရှုပ်ထွေးမှုများ များစွာရှိပါသည်။ ဘဝဟူသည်အဘယ်နည်း။ အသက်ရှင်ရခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းကား အဘယ်နည်း။ အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ရှေ့တွင်ရှိနေသနည်း။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် အဓိပ္ပာယ်နှင့် အရေးပါ မှုကို ရှာဖွေရန်-သူတို့၏အလုပ်၌ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ၌ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် မူးယစ်ဆေးဝါးတွင်ဖြစ်စေ အရာမျိုးစုံကို ကြိုးစားကြသည်။ ဆိုလို သည်မှာ လူတို့သည်ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပျော်ရွှင်မှုကို ကြိုးစားရှာဖွေကြသည့် နေရာများနှင့် နည်းလမ်းများ ရှိနေကြသည်။ သို့သော် လူသားများအနေဖြင့် အခြေခံလိုအပ်ချက်မှာ ဖန်ဆင်းသောဖန်ဆင်းရှင်နှင့် မှန်ကန်သော ဆက်ဆံရေး

ရှိရန်ဖြစ်ကြောင်း ဧဝံဂေလိတရားသည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များအတွက် အပြစ်ဖြေရန်၊ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကို ခံယူစေရန်၊ ဘုရားသခင်သည် သားတော်ယေရှုခရစ်ကို စေလွှတ်ခဲ့သည်ဟု ဧဝံဂေလိတရား ဆိုသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကိုလွှတ်ခြင်းငှာ ချစ်ခြင်း မေတ္တာဖြင့်သားတော်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော် ကိုယ့်ကြည်ကိုးစားပါက၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူမည်ဖြစ် သည်။ ထိုအတွေ့အကြုံသို့ ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ရှိသောအခါ၊ ဤကဲ့သို့ ခွင့်လွှတ်ခြင်း အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုခရစ်ထံ လှည့်လာသောအခါတွင် မယုံနိုင်စရာ ငြိမ်သက်ခြင်းခံစားမှု၊ လောကနှင့် မှန်ကန်မှုရှိသော ခံစားချက်တို့ ရှိလာမည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအရာအတွက် ဖန်ဆင်းခံထားခြင်း ဖြစ်သည်ကို ရုတ်တရက် သဘောပေါက်သွားပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မှန်ကန် သောဆက်ဆံရေးရှိရန် ဖန်ဆင်းခံရသည်။ ၎င်းအခိုက်အတန့်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ အသိ အမှတ်ပြုကြသည်။

ဒေါက်တာ Thomas R. Schreiner

ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြစ်များကိုခွင့်လွှတ်ခြင်းဆိုင်ရာ ခံယူချက်ကို လေ့လာပြီးနောက်၊ ယုံ ကြည်ခြင်းဆိုင်ရာ နောက်ဆောင်းပါးဖြစ်သည့်_ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကို လေ့လာရန် အသင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း

တမန်တော်များ၏အယူဝါဒမှ အောက်ပါစကားများကို သတိရပါ။

"ကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်"

ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း

အယူဝါဒသည် ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ပြောနေခြင်းမဟုတ်ကြောင်းကို ရှင်းလင်းစွာ သိဖို့လိုသည်။ ယေရှုသည် သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်သည်ဟု ဆိုသောအခါ အယူဝါဒ၌ ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းသည် အစောပိုင်းကပင် ဖော်ပြခဲ့ သည်။ အယူဝါဒသည် "ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း" အကြောင်းကို ပြောသောအခါ— ခရစ်တော်သည် ဘုန်းအသရေဖြင့်ကြွလာသောအခါ လူသားအားလုံး၏ ထမြောက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထဲတွင်မှတ်ထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကို အဆင့်သုံးဆင့်ဖြင့် သုံးသပ်ပါမည်။
ဦးစွာ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာအတွက် သေစေခဲ့သည့် ကျိန်ခြင်းများကို ကြည့်ပါမည်။ ဒုတိယ၊ ခရစ်ယာန်
ဧဝံဂေလိတရားသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာအတွက် အသက်ပေးကြောင်း ရှင်းပြပါမည်။ တတိယ၊
ကျွန်ုပ်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်သည် နောက်ဆုံးတွင် ရွေးနှုတ်ခြင်းခံရမည့်နည်းလမ်းကို လေ့လာပါမည်။ ကျွန်ုပ်
တို့၏ခန္ဓာကိုယ်ကို သေစေခဲ့သော ကျိန်ခြင်းဖြင့် စတင်ကြပါစို့။

ကျိန်ခြင်း

အစောပိုင်းသင်ခန်းစာတွင် ကျွန်ုပ်တို့မြင်တွေ့ရသည့်အတိုင်း ဘုရားသခင်သည် ရုပ်ခန္ဓာနှင့် ရုပ်
ခန္ဓာမဟုတ်သောစိတ်ဝိညာဉ်များပါရှိရန် လူသားများကိုဖန်ဆင်းခဲ့သည်။ ဟေဗြဲ ၄:၁၂ နှင့် ၁ သက်သာ
လောနိတ် ၅:၂၃ ကိုအခြေခံ၍ လူတစ်ဦးစီသည် စိတ်ဝိညာဉ်အပြင် ဝိညာဉ်တစ်ခုလည်း ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း
အချို့သောဓလေ့ထုံးတမ်းများသည် အခိုင်အမာပြောဆိုကြသည်။ သို့သော် အခန်းငယ် ၂၀၀ နီးပါးသည်
၎င်းအသုံးအနှုန်းများကို အပြန်အလှန်အသုံးပြုကာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကာယပိုင်းဆိုင်ရာမဟုတ်သည့် အတွင်း
ပိုင်းအားလုံးကို ရည်ညွှန်းရန် အသုံးပြုသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ခရစ်ယာန်ထုံးတမ်းစဉ်လာအများစုသည် “စိတ်
ဝိညာဉ်” နှင့် “ဝိညာဉ်” ဟူသော စကားလုံးနှစ်ခုလုံးသည် တူညီသောအရင်းခံအမှန်တရားကို ရည်ညွှန်းပြီး၊
လူသားများတွင် အဓိကအစိတ်အပိုင်းနှစ်ခုဖြစ်သည့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် စိတ်ဝိညာဉ်ပါဝင်သည်ဟု ကောက်
ချက်ချခဲ့ကြသည်။

အပြစ်ထဲသို့ မကျရောက်မီ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်များသည် အပြစ်နှင့် အပြစ်၏
ယိုယွင်းပျက်စီးစေသောစွမ်းအားများ၏ ထိခိုက်မှုမရှိခဲ့ပါ။ သို့ရာတွင် အာဒံနှင့်ဧဝံတို့သည် အပြစ်ထဲသို့
ကျဆုံးသောအခါ၊ အပြစ်သည် သူတို့၏စိတ်ဝိညာဉ်သာမက ကိုယ်ခန္ဓာကိုပါ ပျက်စီးစေခဲ့သည်။ သူတို့
ခန္ဓာကိုယ်၏ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးမှုသည် နောက်ဆုံး၌ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သေဆုံးမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။
ကမ္ဘာဦး ၃:၁၉ တွင် အာဒံအပေါ် ဘုရားသခင်၏ ကျိန်ခြင်းကို နားထောင်ပါ။

သင်ထွက်ရာမြေသို့မပြန်မှီတိုင်အောင်၊ သင်၏ မျက်နှာမှချွေးထွက်လျက်
အစာကိုစားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် မြေမှုန့်ဖြစ်၍ မြေမှုန့်သို့
ပြန်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏ (ကမ္ဘာဦး ၃:၁၉)။

အာဒံနှင့်ဧဝံသည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောအခါ၊ သူတို့နှစ်ဦးလုံးကို ဘုရားသခင်ကျိန်ခဲ့သည်။
ကျိန်ခြင်း၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအရ ၎င်းတို့သည် သေမျိုးဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ သူတို့သည် နောက်ဆုံးတွင်
သေဆုံးပြီး မြေမှုန့်သို့ ပြန်သွားကြပေမည်။ လူသားအားလုံး အာဒံနှင့်ဧဝံတို့မှ ဆင်းသက်လာသောကြောင့်
အားလုံးသည် အလားတူယိုယွင်းပျက်စီးမှုဖြင့် မွေးဖွားလာကြသည်။ ရောမ ၅:၁၂ တွင် ရှင်ပေါလု ရေး
ထားသည်မှာ။

ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အပြစ်တရားသည် တယောက်သောသူအားဖြင့်
ဤလောကသို့ဝင်၍၊ အပြစ်တရားအားဖြင့် သေခြင်း တရားဝင်သည်နှင့်အညီ၊

လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏ (ရောမ ၅:၁၂)။

အပြစ်သည် အာဒံနှင့်ဧဝတို့ကို ဝိညာဉ်ရေးရာနှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နှစ်ခုလုံးကိုထိခိုက်စေခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့၏သဘာဝမျိုးဆက်များဖြစ်ကြသောကြောင့် တူညီသောကျိန်ခြင်းကိုခံကြရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်များသည် ဝိညာဉ်ရေးသေခြင်းဟု သမ္မာကျမ်းစာတွင်ဖော်ပြထားသည့် အခြေအနေတစ်ခုဖြင့် ဤလောကသို့ရောက်ရှိလာကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်ခြင်းအောက်တွင်ရှိပြီး ကိုယ်တော်၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့နိုင်စွမ်းအားလုံးကို ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ကြသည်။ ရောမ ၅:၁၂-၁၉၊ နှင့် ၈:၁-၈ တွင် ဤအကြောင်းကို တွေ့ရသည်။

အာဒံနှင့်ဧဝတို့ကဲ့သို့ပင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာများသည်လည်း အပြစ်ကြောင့် ပျက်စီးသွားပါသည်။ ဤယိုယွင်းပျက်စီးခြင်းသည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်း၊ ဖျားနာခြင်းနှင့် နောက်ဆုံးတွင် သေဆုံးခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေသည်။ ပေါလုသည် ဤအကြောင်းကို ရောမ ၆:၁၂-၁၉၊ နှင့် ၇:၄-၂၅ တွင် ပြောဆိုထားသည်။ အပြစ်သည်ကျွန်ုပ်တို့၏—ဖြစ်တည်မှု၊ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်အားလုံးကို ယိုယွင်းပျက်စီးစေသည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်၏ အံ့ဩဖွယ်ကတိတော်သည် ခရစ်တော်၌ကယ်တင်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာ နှစ်ခုလုံးကို ရွေးနုတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ခရစ်ယာန်များသည် လူ့သေခြင်းကို သာမန်အရာတစ်ခုအဖြစ် မည်သည့်အခါမှ မရှုမြင်သင့်ပါ။ ထိုအယူအဆမျိုးကို ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘာသာစကား၌ မကြာခဏအသုံးပြုကြသည် သို့မဟုတ် ဖော်ပြလေ့ရှိကြသည်။ တခါတရံ တစ်စုံတစ်ဦး၏ဈာပနအခမ်းအနားများတွင် “သူတို့ ကောင်းမွန်စွာအသက်ရှင်ခဲ့ကြသည်” ဟု ကျွန်ုပ်တို့ပြောနိုင်ပါသည်။ ကလေးတစ်ယောက်သေဆုံးခြင်း သို့မဟုတ် အသက်နှစ်ဆယ် သို့မဟုတ် သုံးဆယ်အရွယ် တစ်စုံတစ်ဦး၏သေဆုံးခြင်းတွင် “အိုး၊ ဒါဟာ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းတယ်”ဟု ပြောနိုင်ပါသည်။ ၎င်းသည် လူ့သေခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မှန်ကန်သည့် ခရစ်ယာန်အမြင်မဟုတ်ပါ။ လူ့သေခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ခရစ်ယာန်အမြင်တစ်ခုမှာ သေခြင်းအားလုံးသည် ပုံမှန်မဟုတ်သောအရာအဖြစ် ရှုမြင်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အစကတည်းကပင် ထာဝရအသက်ရှင်ရန် ဖန်ဆင်းခြင်းခံရသည်။ ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်းခြင်းသတ္တမနေ့၌ပင် မည်ကဲ့သို့ အနားယူနေမည်ကို သင်စဉ်းစားကြည့်ပါ။ ကိုယ်တော်၏ ဖန်ဆင်းခြင်းများနှင့် အပြည့်အဝ ပျော်မွေ့နေပေလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည်သူ၏ဘုန်းအသရေတော်နှင့်အညီ အသက်ရှင်နေထိုင်ပြီး ဖန်ဆင်းခြင်းဆိုင်ရာလုပ်ပိုင်ခွင့်တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို မည်သည့်အခါမှသေဆုံးရန် မဖန်ဆင်းထားပါ။ သို့ရာတွင်၊ အပြစ်၏အခါ၊ အပြစ်တရား၏ဝင်ရောက်မှုအား ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၃ တွင်တွေ့ရပြီး၊ တမန်တော်ပေါလုပြောသော အပြစ်၏အခါသေခြင်းကို ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂ တွင်ဖော်ပြထားသည်။

သေခြင်းတရားသည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသေခြင်းနှင့် ဝိညာဉ်ရေးရာသေခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Stephen J. Wellum

တစ်နည်းဆိုရသော်၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသေခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ခရစ်တော်၏မျက်မှောက်တော် သို့ တိုက်ရိုက်ခေါ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ယုံကြည်သူများအတွက် ကောင်းချီးမင်္ဂလာတစ်ခုဖြစ် သည်။ သို့သော် အခြေခံသဘောအရ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသေခြင်းသည် ဝမ်းနည်းဖွယ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် လူသားအားလုံးနှင့်ဆိုင်သော အတွေ့အကြုံတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း သဘာဝမကျလွန်းလှပါ။ ဘုရားသခင် သည်လူသားများကို သေခြင်းအတွက် ဖန်ဆင်းခဲ့သည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုအသက်ရှင်ရန် ဖန်ဆင်းတော် မူခဲ့သည်။ ခရစ်တော်ပြန်ကြွလာပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ရွေးနုတ်တော်မမူမီတိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကယ်တင်ခြင်းသည် ပြီးပြည့်စုံလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

ကိုယ်ခန္ဓာသေခြင်းကိုဖြစ်စေသောကျိန်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လေ့လာပြီးနောက်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ရှင် ပြန်ထမြောက်ခြင်းကို သေချာစေမည့် ဧဝံဂေလိတရား၏ရှုထောင့်များကို ဆက်လေ့လာကြပါစို့။

ဧဝံဂေလိတရား

ယုံကြည်သူခရစ်ယာန်များသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်များအဖြစ် ထာဝရနေထိုင် ရမည်ဟု သိထားသူ ကျွန်ုပ်တို့ထဲတွင် မည်မျှရှိသနည်း။ အနည်းငယ်ထက်ပိုကောင်းပိုလိမ့်မည်။ သေလွန် သူများ၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းဆိုင်ရာခံယူချက်အကြောင်း မျက်မှောက်ခေတ်အသင်းတော်အချို့တွင် လုံးဝမသိရသလောက်ပင်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းရင်းတစ်ခုမှာ ကျွန်ုပ်တို့လူ့ခန္ဓာကိုယ်၏ အရေးပါမှုကို ခရစ်ယာန်များသည် နားမလည်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ခရစ်တော်ပြန်ကြွလာသောအခါ ကျွန်ုပ် တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်များသာမက ကိုယ်ခန္ဓာကိုပါ ဘုန်းထင်ရှားစေမည့်သတင်းကောင်းကို သမ္မာကျမ်းစာရှင်း လင်းစွာ သွန်သင်ထားသည်။

ကိစ္စရပ်သုံးခုကိုသုံးသပ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းသည် ဧဝံဂေလိတရား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သည်ဟူသော အယူအဆကို လေ့လာပါမည်။ ဦးစွာ၊ ဤခံယူချက်၏ ဓမ္မဟောင်း နောက်ခံကို ဖော်ပြပါမည်။ ဒုတိယ၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရမည်။ တတိယ၊ ယုံကြည်သူများ၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းနှင့် သခင်ယေရှု၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကြား ဆက်နွယ်မှုအကြောင်း ဆွေးနွေးပါမည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှ စကြပါစို့။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်း

မျက်မှောက်ခေတ် ခရစ်ယာန်များစွာသည် ၎င်းကို သဘောမပေါက်သော်လည်း သတင်းကောင်း ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် ဧဝံဂေလိစကားလုံးသည် အမှန်စင်စစ် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ် သည်။ အထူးသဖြင့်၊ ဟေဇကယ် ၅:၂၂၊ ၆:၁ နှင့် နာဟုံ ၁:၁၅ တို့တွင်တွေ့ရှိရသည်။ ဥပမာတစ်ခုအနေ ဖြင့်၊ ဟေဇကယ် ၅:၂၂ ကို နားထောင်ပါ။

ဗီဒီယိုများ၊ သင်ခန်းစာ လမ်းညွှန်များ နှင့် အခြား အရင်းအမြစ်များအတွက် thirdmill.org တွင် သုံးသပ်မိလ်ကို ဝင်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

"ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်စရာ သတင်းကို ကြားပြောသောသူ၊ ကယ်တင်ခြင်းကောင်းကျိုး ချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက်စရာ သတင်းကို ကြားပြောသောသူ၊ သင်၏ ဘုရားသခင် စိုးစံတော်မူ၏ ဟု ဇီအုန်မြို့အား ပြောသောသူ၏ ခြေတို့သည် တောင်ပေါ်မှာ အလွန်တင့်တယ်လှစွာတကား" (ဟေရှာယ ၅၂:၇)

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် "သတင်းကောင်း" သို့မဟုတ် "ဧဝံဂေလိတရား" မှာ ဘုရားသခင်သည် ရန်သူများကို အနိုင်ယူခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်၏လူများကို ကယ်တင်လိမ့်မည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏လူမျိုးတော်ကို မြေကြီးပေါ် ရှိ ရန်သူများ၏ ဖိနှိပ်မှုမှ ကယ်တင်မည်ဟူသော သတင်းကောင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ပိုမိုကျယ်ပြန့်သောသဘောအရ ဘုရားသခင်သည် အာဒံနှင့်ဧဝ၏ အပြစ်သို့ကျဆုံးခြင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသောကျိန်ခြင်းများအားလုံးကို ပြောင်းပြန်ဖြစ်စေမည်ဟူသော သတင်းကောင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်တော်သည် ကမ္ဘာမြေတစ်ပြင်လုံးအပေါ် သူ၏ဘုန်းအသရေ အုပ်စိုးခြင်းကို တိုးချဲ့တော်မူမည်ဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သူတိုင်းကို ကောင်းချီးပေးမည်ဖြစ်သည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ဘုရားသခင်ပေးသော ကယ်တင်ခြင်းသည် ခရစ်တော်၏အနာဂတ်အောင်မြင်ခြင်းအပေါ် အခြေခံသည်။ ခရစ်တော်သည် အပြစ်အတွက် အသေခံရန် ကြွမလာသေးသော်လည်း သူ၏လူများကိုယ်စား အသေခံမည်ဟု ကတိပြုထားနှင့်ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုကတိတော်သည် သူတို့၏ကယ်တင်ခြင်းလုံခြုံမှုအတွက် လုံလောက်ပါသည်။ အမှန်ဆိုရလျှင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ကယ်တင်ခြင်းမျှော်လင့်ချက်ရှိသမျှသည် ခရစ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်အောင်မြင်မည့်အရာများကို ညွှန်ပြသည်။

ဓမ္မဟောင်းပူဇော်သက္ကာများအကြောင်း ဟေဗြဲ ၁၀:၁-၅ တွင်ဖော်ပြပုံကို နားထောင်ပါ။

တနည်းကား၊ ပညတ်တရားသည် နောက်ဖြစ်လတံ့သော မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏ သေချာသော ပုံသဏ္ဍာန် ကိုမပြ၊ အရိပ်ကိုသာပြသည်ဖြစ်၍...အကြောင်းမူကား၊ နွား၊ ဆိတ်၏အသွေးသည် အပြစ်ကို မပယ်နိုင်ရာ။ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် ဤလောကသို့ ကြွလာသောအခါ၊ အိုဘုရားသခင်၊ "ကိုယ်တော်သည် ယဇ်နှင့်ပူဇော်သက္ကာကို အလိုတော်မရှိ သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ကိုယ်ခန္ဓာကို ပြင်ဆင်တော်မူပြီ" (ဟေဗြဲ ၁၀:၁-၅)။

ဟေဗြဲသြဝါဒစာရေးသူသည် ဓမ္မဟောင်းပူဇော်ခြင်းများသည် နောက်ပိုင်းတွင်ခရစ်တော်၌ အမှန်တကယ်ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အဖြစ်မှန်၏ အရိပ်များသာဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ တိရိစ္ဆာန်ပူဇော်ခြင်းများသည် အပြစ်အတွက် ပြီးပြည့်စုံသော အပြစ်ဖြေခြင်းကို မည်သည့်အခါမှ မရနိုင်ပါ။ အကြောင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် လူသားတို့၏အပြစ်အတွက် လူသား၏သေခြင်းဖြင့် အပြစ်ပေးလိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့သော် လူသားတို့၏အပြစ်နှင့်သေခြင်းတရားအတွက် ပြီးပြည့်စုံလုံလောက်ပြီး ထိရောက်သော အပြစ်ဖြေခြင်းတစ်ခုဖြစ်သည့် ယေရှု၏သေခြင်းကို ညွှန်ပြနိုင်ခဲ့သည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းဧဝံဂေလိတရား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအနေဖြင့်၊ ဘုရားသခင်သည် သေလွန်ပြီး သောလူသားမျိုးနွယ်အားလုံးကို ထမြောက်စေကာ ၎င်းတို့၏ လုပ်ရပ်အတွက် တရားစီရင်မည့်နေ့

ရောက်ရှိလာမည်ဖြစ်ကြောင်း ကိုယ်တော်၏လူတို့အား သွန်သင်ခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်၍
ဖြောင့်မတ်စွာ အသက်ရှင်ခဲ့ကြသူများသည် ထာဝရကောင်းချီးများ ရရှိကြမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော်
ဘုရားသခင်အား ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်ကြသူများသည် ထာဝရအပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်းခံရမည် ဖြစ်သည်။
ဤအကျိုးဆက်နှစ်ပါးစလုံးသည် ကိုယ်ခန္ဓာအသွင်သဏ္ဍာန်ဖြင့် ထာဝစဉ်တည်ရှိနေမည်ဖြစ်သည်။
ခရစ်ယာန်ဓမ္မပညာရှင်များသည် ဤဖြစ်ရပ်ကို နောက်ဆုံးတရားစီရင်ခြင်းအဖြစ် ယေဘုယျအားဖြင့်
ရည်ညွှန်းလေ့ရှိကြသည်။

ရှေ့သင်ခန်းစာတစ်ခုတွင် ကျွန်ုပ်တို့လေ့လာခဲ့သည့်အတိုင်း၊ တမန်တော်များ၏အယူဝါဒသည်
နောက်ဆုံးတရားစီရင်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည်—

သူသည် အသက်ရှင်သူများနှင့် သေသောသူများကို တရားစီရင်ဖို့ရာ ကောင်းကင်
မှကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။

နောက်ဆုံးတရားစီရင်ခြင်းတွင် ကိုယ်ခန္ဓာ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း ပါဝင်သည်ဟူသော အယူအဆ
၏အရှင်းလင်းဆုံး ဖော်ပြချက်ကို ဒံယေလ ၁၂ တွင် တွေ့နိုင်သည်။ ထိုအချက်တွင် ဒံယေလအား ကောင်း
ကင်တမန်တစ်ပါးသည် ကိုယ်တော်၏လူများကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းမှ ဘုရားသခင်ကယ်တင်မည်ဖြစ်
ကြောင်း ဖွင့်ပြခဲ့သည်။

ဒံယေလ ၁၂:၁-၂ တွင် ဒံယေလပြောသည်ကို နားထောင်ပါ။

ထိုကာလ၌ သင့်အမျိုးသားချင်းတို့ — စာစောင်၌ စာရင်းဝင်သမျှ— ကယ်လွတ်
ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ မြေမှုန့်၌ အိပ်ပျော်သော သူများ
တို့သည် နိုးကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကား၊ ထာဝရအသက် ရှင်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ အချို့
တို့ကား ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ ထာဝရ အသေရေပျက်ခြင်းနှင့်၎င်း နိုးကြလိမ့်မည်
(ဒံယေလ ၁၂:၁-၂)။

ဒံယေလသည် မြေမှုန့်၌ အိပ်ပျော်နေသူများအကြောင်း ပြောသောအခါ ကိုယ်ခန္ဓာရှင်ပြန်ထ
မြောက်ခြင်းကို အထူးရည်ညွှန်းခဲ့သည်။ စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည် ခန္ဓာကိုယ်များကဲ့သို့ မြေမှုန့်၌ မအိပ်စက်
ကြပေ။ ၎င်းခန္ဓာကိုယ်များသည် နောက်ဆုံးတရားစီရင်ခြင်းတွင် ထကြပေမည်။

ဟေရှာယသည် ထမြောက်ခြင်းပါဝင်သည့် တရားစီရင်ရာနေ့အကြောင်းလည်း ပြောခဲ့သည်။
ဟေရှာယ ၂၆:၁၉-၂၁ တွင် ဟေရှာယရေးခဲ့သည်ကို နားထောင်ပါ။

ကိုယ်တော်၏လူသေတို့သည် အသက်ရှင်ကြပါ လိမ့်မည်။ ငါ၏အသေကောင်တို့
သည်လည်း ထမြောက် ကြပါလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်၌နေသောသူတို့၊ နိုး၍သီချင်းဆို
ကြလော့။... မြေသည် လည်း မိမိသီချင်းသားတို့ကို ထုတ်ဘော်ရပါလိမ့်
မည်။...အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီး သားတို့ကို၊ သူတို့
ဒုစရိုက်ကြောင့် အပြစ်ပေးလိုသောငှါ၊ မိမိအရပ်ဌာနထဲက ထွက်တော်မူ၏
(ဟေရှာယ ၂၆:၁၉-၂၁)။

တစ်ဖန်၊ ကမ္ဘာမြေကြီးသည်သားတို့ကို ဘွားမြင်သကဲ့သို့၊ မြေမှုန့်၌နေသော သေလွန်သောသူတို့သည် အသစ်သောအသက်တာဖြင့် မိမိတို့၏သိချိုင်းတွင်းမှ ထမြောက်ကြလိမ့်မည်ကို ငါတို့သည် မြင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးသားတို့၏အပြစ်များကြောင့်စီရင်ခြင်းငှာ ကြွလာတော်မူသည်နှင့်အညီ တရားစီရင်ခြင်း၌ ဤအမှုဖြစ်လိမ့်မည်။

သေခြင်းမှရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းဆိုင်ရာခံယူချက်သည် ဆာလံ ၄၉:၇-၁၅ နှင့် ၇၃:၂၄-၂၈ ကဲ့သို့သော နောက်ဆုံးစီရင်ခြင်းအကြောင်းအရာတွင် မရဏာနိုင်ငံမှလွတ်မြောက်ခြင်းအကြောင်းပြောဆိုသည့် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းပိုဒ်အများတွင်လည်း ဖော်ပြထားသည်။ ယောဘ ၁၉:၂၅-၂၇ တွင်၊ မြေကြီးပေါ်သခင်ဘုရားကြွလာတော်မူမည့်နေ့—တရားစီရင်ရာနေ့တွင် သူသည်ဘုရားသခင်ကို တွေ့မြင်ရန် ရှင်ပြန်ထမြောက်မည်ကို ယောဘယုံကြည်စိတ်ချကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

အနာဂတ်ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းနှင့် တရားစီရင်ခြင်းအကြောင်းတို့သည် ဓမ္မဟောင်းတွင် ဓမ္မသစ်တွင်ကဲ့သို့ ရှင်းလင်းမှုမရှိပါ။ သို့ရာတွင်၊ ဤအရာသည် ဖြစ်ပျက်လာမည်ကို ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ညွှန်ပြချက်များရှိသည်။ ဥပမာ၊ ဟေရှာယသည် သေလွန်သောသူတို့၏ သိချိုင်းတွင်းမှ ထွက်လာမည့် အချိန်ကာလကို ပြောသည်။ ဒံယေလသည် သေလွန်သောဖြောင့်မတ်သောသူနှင့် ဆိုးသွမ်းသူတို့ပေါ်ထွန်းလာမည့်အချိန်၊ နောက်ဆုံးတရားစီရင်မည့်အချိန်ကိုလည်း အလားတူပြောသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ဤသည်မှာ၊ အားလုံးတွင်မဟုတ်၊ အနည်းငယ်သောကျူးလူမျိုးတို့တွင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည့် ယုံကြည်ချက်ဖြစ်သည်။ ယေရှုခေတ်မှဖာရိရှဲများသည် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကို ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။ ဒွေဒကဲတို့သည် မယုံကြည်ကြချေ။ သို့ရာတွင်၊ ဒွေဒကဲများသည် ကိုယ်တော်ထံလာ၍ ထိုအရာရှိမရှိကို လှည့်စားမေးခွန်းများဖြင့်မေးသောအခါ၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည့် ကျမ်းပိုဒ်ကို ယေရှုကိုးကားခဲ့သည်— "ငါသည် အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။" ယေရှုကလည်း၊ "[ဘုရားသခင်] သည် သေလွန်သောသူတို့၏ ဘုရားသခင်မဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။" ဟုမိန့်တော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် တစ်စုံတစ်ဦးနှင့်ပဋိညာဉ်ပြုသောအခါ၊ ၎င်းသည် အမှန်တကယ်ပင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ ဆက်ဆံရေးတစ်ခုဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အာဗြဟံသည် မြေကြီး၌သာလှလျောင်းနေပြီးနောက်တစ်ဖန် နိုးထတော့မည်မဟုတ်ဆိုပါက၊ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံနှင့် ထာဝစဉ်ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူသည်ဟု ပြောဆိုခြင်းသည် ကျိုးကြောင်းညီညွတ်မှုမရှိ။ ထို့ကြောင့်၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းသည် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းဆိုင်ရာခံယူချက်ကို ပယ်မချဘဲ ပြန်လည်မပြောင်းလဲနိုင်လောက်အောင်ကတိပြုထားသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ထို့အပြင်၊ ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းသည် ၎င်းအပေါ်တွင် နောက်ဆုံးတံဆိပ်ခတ်ထားသည်။

ဒေါက်တာ John M. Frame

ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းသည် ဓမ္မဟောင်းတွင်စံဂေလိတရား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သည်ကို သိမြင်ပြီးပါက၊ ၎င်းသည် ဓမ္မသစ်ကျမ်းရှိ စံဂေလိသတင်းစကား၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းလည်းဖြစ်သည် ဟူသော အချက်ကို ဆက်လေ့လာကြည့်ကြပါစို့။

ဓမ္မသစ်

ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်စံဂေလိသတင်းကောင်းဖော်ပြချက်များကြား အကြီးမားဆုံး ကွာခြားချက်မှာ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင်၊ ရွေးနှုတ်သူသည် နောက်ဆုံးတွင်ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။ နာဇရက်မြို့ သားယေရှုအဖြစ် သမိုင်းတွင်ထင်ရှားခဲ့သည်။ ယခု ဘုရားသခင်သည် သားတော်ယေရှုအားဖြင့် စိုးစံလျက်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်း၌ သခင်ယေရှုသည် စိုးစံသောဘုရင်ဖြစ်ကြောင်း အလေးပေးဖော်ပြလေ့ရှိသည်။ ကိုယ်တော်သည် အုပ်စိုးရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။ လုကာ ၂:၁၁၊ တမန် ၂:၃၆၊ ရောမ ၁၀:၉ နှင့် ၁ ကောရိန္တု ၁၂:၃ တွင် တွေ့မြင်ရသည်။

ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းများတွင် ကယ်တင်ခြင်းရရှိခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ကတိတော်များကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ဖြစ်သည်။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းနှင့် ဓမ္မသစ်၏ ခြားနားသောအရာမှာ ဘုရားသခင်ထံယုံကြည်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကတိပေးထားသည့် တိကျသောအချက်အပေါ် ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှယုံကြည်ခြင်းသည် အခြေခံအားဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းမရှိသေးသော ကတိတစ်ခုအတွက် ရှေ့သို့ဦးတည်စောင့်မျှော်နေသည်။ ဓမ္မသစ်ကျမ်းရှိယုံကြည်ခြင်းသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်တွင် ပြည့်စုံပြီးဖြစ်သည့် ကတိတစ်ခုကို နောက်ကြောင်းပြန်ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်၊ ထိုနှစ်ခုစလုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့မတတ်နိုင်သော ဘုရားသခင်ပြုလုပ်ပေးမည့် ပြင်ဆင်မှုတစ်ခုအပေါ်ယုံကြည်ခြင်း ပါဝင်သည်။

ဒေါက်တာ Robert G. Lister

သခင်ယေရှု၌ ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာ ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကတိတော်များအားလုံး ပြည့်စုံလျက်ရှိသည်။ ဟေဗြဲ ၁၀:၁-၅ တွင်တွေ့ခဲ့သည့်အတိုင်း၊ သူ၏သေဆုံးခြင်းသည် ဓမ္မဟောင်းယဇ်ပူဇော်ခြင်းများကို ညွှန်ပြသည့်အဖြစ်မှန်ဖြစ်သည်။ ရောမ ၁၅:၈-၁၃၊ ဂလာတီ ၃:၁၆ တွင်၊ ပေါလုသည် ယေရှု၏စံဂေလိတရားသည် ဓမ္မဟောင်းဘိုးဘေးများအားပေးခဲ့သည့် ကတိတော်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးကြောင်း သွန်သင်ခဲ့သည်။ ဤနည်းနှင့် အခြားနည်းလမ်းများစွာဖြင့်၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းသည် ဓမ္မဟောင်းစံဂေလိတရားကို အတည်ပြုသည်—သူ၏လူတို့အား ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရန် နောက်ဆုံးတွင် ရှင်ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ကြွလာခဲ့သည်ဟူသော သတင်းကောင်းဖြစ်သည်။

ထမြောက်ခြင်းသည် နောက်ဆုံးသောတရားစီရင်ခြင်းတွင်ဖြစ်မည်ဟု ယေရှုသွန်သင်ခဲ့သည်။ ဥပမာ၊ မသဲ ၂၂:၃၃-၃၅ နှင့် လုကာ ၂၀:၂၇-၃၈ တွင် ဇဒုဂါများ၏ထမြောက်ခြင်းလက္ခဏာကို ကိုယ်တော်သည်ငြင်းဆိုခဲ့သည်။ လုကာ ၁၄:၁၃-၁၄ တွင်၊ ယုံကြည်သူများအား ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတွင်

ဆုလာဘ်များရရှိစေမည်ဟူသောအချက်အားအခြေခံ၍ ကောင်းသောအရာများကို လုပ်ဆောင်ရန် သူ အားပေးခဲ့သည်။ ယောဟန် ၁၁:၂၄-၂၆ တွင်၊ လာဇရု၏ညီမ မာသနှင့် သူ၏ပြောကြားချက်တွင် ဤခံ ယူချက်ကို အတည်ပြုခဲ့သည်။ လုကာ ၂၀:၃၇ တွင် ယေရှု ပြောထားခဲ့သည်ကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

ချုံ့ခင်း၌ ခေါ်ဝေါ်သောအခါ သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ကြောင်းကို ဘော်ပြခဲ့ပြီ (လုကာ ၂၀:၃၇)။

ဤတွင်၊ ယေရှုသည် ထမြောက်ခြင်းခံယူချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ဓမ္မဟောင်းတွင် ထုတ်ဖော်ပြခဲ့နှင့် ပြီးဖြစ်ကြောင်း အခိုင်အမာပြောဆိုသည်။ ဤတူညီသောအယူအဆကို ဓမ္မသစ်ကျမ်းတစ်လျှောက်လုံး တွင် အတည်ပြုထားသည်။ ဝမ်းနည်းစရာမှာ၊ အသင်းတော်များစွာတွင်၊ သေလွန်သူများ၏ ကိုယ်ခန္ဓာ ထမြောက်ခြင်းသည် အများအားဖြင့် လျစ်လျူရှုခံထားရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဝိညာဉ်အနေဖြင့်ထာဝရ တည်မြဲနေမည်ဟု ခရစ်ယာန်များစွာယုံကြည်ကြသည်။ သို့သော် ဟေဗြဲ ၆:၁-၂ တွင်၊ သေလွန်သူများ၏ ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ခရစ်ယာန်ယုံကြည်ခြင်း၏ အခြေခံယူချက်တစ်ခုအဖြစ် ဖော်ပြထား သည်။ ဟေဗြဲ ၁၁:၃၅ တွင်၊ ယုံကြည်သူများ၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းသည် ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ရန် လှုံ့ဆော်မှုတစ်ခုအဖြစ် သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။ ခရစ်ယာန်များသည် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း ဆိုင်ရာ ဓမ္မဟောင်းကတိများကို ယုံကြည်ကြောင်း တမန်တော်များထောက်ပြခဲ့သည်။ ဥပမာ၊ ပေတရုနှင့် ယောဟန်သည် တမန်တော် ၄:၁၂ တွင် ထိုသို့ပြုခဲ့ကြသည်။ ပေါလုသည် တမန်တော် ၂၃:၆-၈ နှင့် ၂၄:၁၄-၂၁ တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

သာမကတစ်ခုအနေဖြင့်၊ တမန်တော် ၂၄:၁၄-၁၅ တွင် ပေါလုသည် သူ၏ဓမ္မအမှုတော်ကို မည်သို့ ခုခံကာကွယ်ခဲ့သည်ကို နားထောင်ပါ။

သို့သော်လည်း ဒိဌိအယူဟူ၍ သူတို့ခေါ်တတ်သော ဘာသာအတိုင်း အကျွန်ုပ် သည် မိစဉ်ဘဆက် ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သည်ဟု ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မဖြောင့်မတ်သော သူရှိ သမျှတို့သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူတို့မြော်လင့်သည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ် လည်း ဘုရား သခင်ကို အမှီပြု၍ မြော်လင့်ပါ၏ (တမန်တော် ၂၄:၁၄-၁၅)။

ဤတွင်၊ ပေါလုသည် နောက်ဆုံးတရားစီရင်ခြင်းတွင် ထမြောက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ခရစ်ယာန် မျှော်လင့်ချက်သည် ဂျူးတို့၏မျှော်လင့်ချက်နှင့် ထပ်တူညီကြောင်း ထောက်ပြခဲ့သည်။ ခြားနားချက်မှာ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းသည် ခရစ်တော်အားဖြင့်ပြီးမြောက်မည်ဟု ခရစ်ယာန်များ ယုံကြည်ကြ သည်။

ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်ခြင်းအစီအစဉ်သည် အမြဲတူညီကြောင်းနားလည်ရန် အရေးကြီးပါ သည်။ ရှေးဣသရေလလူမျိုးအား ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရန် နည်းလမ်းတစ်နည်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်ရန် အခြားနည်းလမ်းတစ်ခုကို ကိုယ်တော်မသတ်မှတ်ထား။ ယုဒလူများအတွက် ကယ်တင် ခြင်းနည်းလမ်းတစ်နည်းနှင့် တစ်ပါးအမျိုးသားများအတွက် နောက်တစ်နည်းကို မသတ်မှတ်ထား။ ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်တို့သည် ၎င်းတို့၏သွန်သင်ချက်တွင် ပေါင်းစည်းကြသည်။ ထို့ကြောင့် ခရစ်ယာန် များသည် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းကို သူတို့ဘဝအတွက် ဘုရားသခင်နှုတ်၏ကပတ်တော်အဖြစ် တန်ဖိုးထား

ရခြင်းအကြောင်းရင်း၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏လူများသည် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ခရစ်တော်၌ အစဉ်အမြဲကယ်တင်ခြင်းခံရပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏သစ္စာ ရှိလူများအတွက် ပေးသောကရုဏာနှင့် ရွေးနုတ်ခြင်း၏ရှည်လျားသောသမိုင်း၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းတွင် ခရစ်ယာန်များအစဉ် ပါဝင်ကြသည်။ သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံး—ဓမ္မကျမ်းနှစ်ခုလုံး—သည် ဤအံ့ဩ ဖွယ်သမ္မာတရားအကြောင်း သွန်သင်ပေးသည်။

ဓမ္မဟောင်းနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းနှစ်ခုစလုံးတွင်၊ သေလွန်သူများရှင်ပြန်ထမြောက်မည့် ဧဝံဂေလိတ ရားသတင်းကောင်းကို တွေ့မြင်ခဲ့ပြီးနောက်၊ ယခု ယုံကြည်သူများ၏ထမြောက်ခြင်းနှင့် သခင်ယေရှု၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကြား ဆက်နွယ်မှုကို ဆက်လေ့လာကြပါစို့။

သခင်ယေရှု၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း

ဓမ္မသစ်ကျမ်းသည် သခင်ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းနှင့် ယုံကြည်သူများ၏ထမြောက်ခြင်း ကြားတွင် အလွန်အရေးကြီးသော ဆက်စပ်မှုနှစ်ခုရှိကြောင်း သွန်သင်သည်။ ဦးစွာ၊ ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထ မြောက်ခြင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ပေါင်းစည်းမှုကြောင့် အထူးကောင်းမွန်သောဘဝအသက်တာသို့ ကျွန်ုပ်တို့ သည် ထမြောက်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ရောမ ၆:၄-၅ တွင် ရှင်ပေါလု ရေးထားသည်မှာ—

ထိုကြောင့်၊ အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကို ခံသောအားဖြင့်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ခမည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့် သေခြင်းမှထမြောက်တော် မူသည်နည်းတူ၊ ငါတို့သည် လည်း အသစ်သောအသက်၌ ကျင်လည်ရကြသတည်း။ တနည်းကား၊ အသေခံ တော်မူခြင်း၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ငါတို့သည် စိုက်ပျိုး လျက်ရှိသည် မှန်လျှင်၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကိုဆောင်၍ စိုက်ပျိုး လျက်ရှိကြလိမ့်မည် (ရောမ ၆:၄-၅)။

ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဗတ္တိဇံသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ခရစ်တော်၏သေခြင်းသို့ ပေါင်းစည်းစေပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်ကြောင့်ပေးဆောင်ရမည့် အပြစ်ကြွေးကို ပေးဆပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါလုသွန်သင် သည်။ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား ကိုယ်တော်၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းသို့ ပေါင်းစည်းစေပြီး၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်များကို ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်းနှင့် အနာဂတ်ကာလတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ရုပ်ခန္ဓာထ မြောက်ခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏စည်းလုံးမှုကို ၁ ကော ရိန္နွ ၁၅:၂၁-၂၂၊ ဖိလိပိ ၃:၁၀-၁၂၊ နှင့် ကောလောသဲ ၂:၁၂ တွင် သွန်သင်ပေးထားသည်။

ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတွင် ပေါင်းစည်းခြင်း၏ရလဒ်အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ပိုင် ထမြောက်ခြင်းကို အာမခံထားသည်။ ၁ ကောရိန္နွ ၁၅:၂၀-၂၃ တွင် ပေါလုရေးသားခဲ့သည်ကို နားထောင် ပါ။

ယခုမူကား၊ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူ၍၊ အိပ်ပျော်သောသူ တို့တွင် အဦးသီးသော အသီးဖြစ်တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ လူအားဖြင့် သေခြင်းတရား

သည်တည်သကဲ့သို့၊ သေသောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်းတရား သည် လူအားဖြင့် တည်လျက်ရှိ၏။... ခရစ်တော်သည် အဦးအသီးသော အသီးဖြစ်တော်မူ၏။ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်ဖြစ်သော သူတို့ သည် ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည် (၁ ကောရိန္တု ၁၅:၂၀-၂၃)

ဤတွင်၊ ပေါလုသည် ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းကို ကိုယ်တော်နှင့်သက်ဆိုင်သူအားလုံး ပါဝင်သည့် ရိတ်သိမ်းခြင်း၏အဦးသီးများအဖြစ် ရည်ညွှန်းခဲ့သည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကုသရေလလူမျိုးအား စပါးရိတ်ရာကာလ၏ အဦးသီး သောအသီးအနံ့များကို ပူဇော်ပြုရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ဥပမာ၊ ဝတ်ပြုရာ ၂၃:၁၇ တွင် ဤအရာကိုတွေ့ ရသည်။ ဤအဦးသီးများသည် ရိတ်သိမ်းမှုတစ်ခုလုံး၏ ပထမပိုင်းမျှသာဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းတို့သည် ရိတ်သိမ်းမှု တစ်ခုလုံးကို ကိုယ်စားပြုသည်။ အာမခံချက်ပုံစံတစ်ခုဖြစ်သော—စပါးရိတ်သိမ်းခြင်းကာလ၏ ပထမ ပိုင်းကို သခင်ဘုရားအားပေးခြင်းဖြင့်၊ ကုသရေလလူမျိုးသည် ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် ရိတ်သိမ်းခြင်း၏ ကျန်ရှိ သောအသီးအနံ့များကို ရရှိမည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်း ဖော်ပြကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အား ယေရှု၏ရှင်ပြန်ထ မြောက်ခြင်းကိုပေးခြင်းဖြင့် ၊ ထိုနည်းအတိုင်း ရှင်ပြန်ထမြောက်စေရန် ဘုရားသခင်သည်သူ၏ ရည်ရွယ် ချက်အပြည့်အစုံကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုပြသခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ယုံကြည်သူများအနေဖြင့်၊ ခရစ်တော်၏ရှင် ပြန်ထမြောက်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ထိုနေ့အတွက် တံဆိပ်ခတ်ထားကြောင်းသိ လျက် ကျွန်ုပ်တို့၏အနာဂတ်ထမြောက်ခြင်းအပေါ် လုံးလုံးယုံကြည်စိတ်ချနိုင်ပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း လေ့လာမှုတွင်၊ ယခုအချိန်အထိ ကိုယ်ခန္ဓာ သေခြင်းသို့ဖြစ်စေသောကျိန်ခြင်းနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာအတွက် အသက်ကိုပေးသည့် ဧဝဂေလိတ ရားတို့ကို လေ့လာခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ဤအချိန်တွင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ရွေးနုတ်ခြင်းကို အမှန်တ ကယ်တွေ့ကြုံခံစားရခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သုံးသပ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

ရွေးနုတ်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာများကို ရွေးနုတ်ခြင်းအား အဆင့်သုံးဆင့်ဖြင့် လေ့လာမည်။ ရှေးဦးစွာ၊ ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်ယုံကြည်သူများ၏ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝအတွင်း တွေ့ကြုံခံစားရသောအရာများအကြောင်းဖြစ် သည်။ ဒုတိယ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသေဆုံးခြင်းမှအစပြုသော ကိုယ်ခန္ဓာ၏ကြားကာလအခြေအ နေအကြောင်းဖြစ်သည်။ တတိယအချက်၊ ခရစ်တော်ပြန်ကြွလာသောအခါတွင် စတင်မည့် ရှင်ပြန်ထ မြောက်ခြင်း၏အသက်တာအသစ်အကြောင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဖြင့် စတင်ကြပါစို့။

ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ

နောက်ဆုံးနေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ထမြောက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ခရစ်ယာန်များသည် ပုံမှန်အားဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာ၏ရွေးနုတ်ခြင်းအသုံးအနှုန်းများအကြောင်းပြောဆိုကြသော်လည်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ကယ်တင်ခြင်း သည် ကျွန်ုပ်တို့စတင်ယုံကြည်သောအခါ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကျိန်းဝပ်ခြင်းမှအစပြုသည်ဟု သမ္မာကျမ်းစာသွန်သင်ထားသည်။ ဤကျိန်းဝပ်ခြင်းကို ရောမ ၈:၉-၁၁ တွင် ဖော်ပြထားသည်။ ၎င်းသည်

ဗီဒီယိုများ၊ သင်ခန်းစာ လမ်းညွှန်များ နှင့် အခြား အရင်းအမြစ်များအတွက် thirdmill.org တွင် သုံးသပ်စစ်လဲကို ဝင်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ ချက်ချင်းထမြောက်ခြင်း မဖြစ်ပေါ်စေသော်လည်း၊ ဇေကံ ၁:၁၃-၁၄ တွင် ပေါလု သွန်သင်ခဲ့သည့်အတိုင်း အနာဂတ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာများကို အပြည့်အဝရွေးနှုတ်မည်ဟူသော အာမခံချက်ဖြင့် တံဆိပ်ခတ်ထားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်မှတစ်ဆင့် အသက်တာတစ် လျှောက်လုံး သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ကျိန်းဝပ်တည်ရှိခြင်းအားဖြင့် အကျိုးခံစားနေပါသည်။ ကျွန်ုပ် တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုသန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းသည် စိတ်ဝိညာဉ်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းနှင့် ဆင်တူသည်။ သန့်ရှင်း သောဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဘုရားသခင်အတွက် သီးခြားခွဲထားပြီး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေသည်။ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာများနှင့်ကျူးလွန်ခဲ့သောအပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်ပြီး၊ သခင်ဘုရား ကိုချီးမြှောက်သည့်နည်းလမ်းများအဖြစ် ကိုယ်ခန္ဓာကိုအသုံးပြုသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘဝတစ် လျှောက်လုံး သန့်ရှင်းစေတော်မူသည်။ ၁ ကောရိန္တူ ၆:၂၀ တွင် ပေါလုသွန်သင်ခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ ၏ကိုယ်ခန္ဓာဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းဖြစ်စေသည်။ ရောမ ၁၂:၁ တွင်ဖတ်ရသည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာအား အသက်ရှင်သောယဇ်အဖြစ် ဘုရားသခင်အားပေးလှူခြင်းသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ကြားကာလအခြေအနေ

ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာများ၏ရွေးနှုတ်ခြင်းအစပြုပြီးနောက် ယုံကြည်သူများ၏ပစ္စုပ္ပန်အသက် တာတွင်၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသေခြင်းဖြစ်စဉ်သည် ဆက်လက်တည်ရှိနေပါသည်။ သေဆုံးသောအခါ ကိုယ် ခန္ဓာသည် ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်များနှင့် ခေတ္တခွဲခွာသွားပါသည်။ ဤကာလကို ကြားကာလအခြေအနေ ဟုခေါ်သည်—ယခု ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်ရှိ ကျွန်ုပ်တို့၏အသက်တာနှင့် ထမြောက်ခြင်းတွင်ရရှိမည့် ဘဝ များကြားရှိ အခြေအနေဖြစ်သည်။ ကြားကာလအခြေအနေတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်များသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ခရစ်တော်နှင့်အတူ ရှိနေသည်။ မသု ၁၇:၃ နှင့် ၂ ကောရိန္တူ ၅:၆-၈ တွင် ဤအကြောင်း များကို သမ္မာကျမ်းစာဖော်ပြထားသည်။

သို့သော်ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်များသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိစဉ်တွင် ကိုယ်ခန္ဓာသည် မြေကြီး ပေါ်တွင် ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်းသည့်အချက်အားဖြင့် အပြစ် ကြောင့်ပျက်စီးနေဆဲဖြစ်ကြောင်း သက်သေထူနေသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့ကိုပျက်စီးစေသော ထိုအပြစ် သည် ကျွန်ုပ်တို့အား အပြစ်ကျူးလွန်ရန် ဩဇာလွှမ်းမိုးနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါ။ ရောမ ၆:၂-၁၁ တွင် ပေါလုသွန်သင်ခဲ့သည့်အတိုင်း သေခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အပြစ်၏ထိန်းချုပ်ထားခြင်းမှ လွတ်မြောက် စေသည်။ အခြားတစ်ချက်မှာ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ တွေး ခေါ်မှု၊ လုပ်ဆောင်ချက် သို့မဟုတ် ခံစားချက်တို့ကို မစွမ်းဆောင်နိုင်ဘဲ သတိလစ်နေသည့် အခြေအနေ ဖြင့်သိချိုင်းတွင်း၌ မြုပ်နှံထားသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်များသည် သေဆုံးချိန်တွင် ခေတ္တခွဲခွာသွားသော် လည်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မသက်ဆိုင်တော့ကြောင်း မည်သည့်အခါမှ သမ္မာကျမ်းစာမဖော်ပြ ထားပါ။ မြေ၌သင်္ဂြိုဟ်သည်ဖြစ်စေ၊ မီးဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်သည်ဖြစ်စေ၊ ပျောက်ဆုံးသွားရသည်ဖြစ်စေ ကိုယ် ခန္ဓာများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အစိတ်အပိုင်းအဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ၎င်းနှင့်ပတ်သက်

သော သမ္မာကျမ်းစာဥပမာများစွာရှိသည်။ ဥပမာ၊ ၁ ဓမ္မရာဇဝင် ၂၅:၁ တွင် ရှုမွေလအား ရာမမြို့ရှိ ၎င်း၏နေအိမ်တွင် သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ၃ ဓမ္မရာဇဝင် ၂:၁၀၅၅ ဒါဝိဒ်သည် ဒါဝိဒ်၏မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဓမ္မရာဇဝင် ၁ နှင့် ၂ အပြင်၊ ရာဇဝင်ချုပ် ၂ တစ်လျှောက်တွင် ယုဒရှင်ဘုရင်များသည် ဘိုးဘေးဒါဝိဒ်၏မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံကြရသည်။ သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်များသည် သူတို့နှင့်သက်ဆိုင်ဆဲဖြစ်ပြီး၊ သူတို့၏ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခြင်းအစိတ်အပိုင်းအဖြစ် ရှိနေဆဲ ဖြစ်သည်။

Westminster Shorter Catechism သည် ကျွန်ုပ်တို့၏သေဆုံးခြင်းကို ဤနည်းဖြင့် မေးခွန်းနှင့် အဖြေ အမှတ် ၃၇ တွင်ဖော်ပြထားသည်။ အဖြေအတွက်မေးခွန်းမှာ_

ခရစ်တော်သေဆုံးသောအခါ ယုံကြည်သူများသည် မည်သည့်အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိကြသနည်း။

Catechism ဖြေဆိုသည်မှာ_

ယုံကြည်သူများသေဆုံးသောအခါ စိတ်ဝိညာဉ်များသည် သန့်ရှင်းခြင်း၌ စုံလင်၍ ဘုန်းခြေတော်ဝင်စားခြင်းသို့ ချက်ချင်းရောက်ကြသည်။ ခရစ်တော်နှင့် တစည်း တလုံးတည်းရှိလျက်၊ ရှင်ပြန်ထမြောက်သည်တိုင်အောင် သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်သည် သီချိုင်း၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြသည်။

ဤတွင်၊ Catechism သည် ယုံကြည်သူများ၏သေခြင်း၌ ကြမ္မာနှစ်ခုရှိသည်—တစ်ခုမှာ ၎င်းတို့ ၏စိတ်ဝိညာဉ်အတွက် နှင့် တစ်ခုမှာ၎င်းတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် ဖြစ်သည် ဟုဆိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်များသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုန်းအသရေရှိနေကြသော်လည်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာမူကားမရရှိသေး၊ ခရစ်တော်နှင့် တစ်ပေါင်းတစ်စည်းတည်းဖြစ်လျက်၊ သီချိုင်းများတွင် အနားယူနေကြသည်—ထမြောက် ခြင်းတွင်ရမည့် အသက်တာအသစ်ကို ငြိမ်သက်စွာစောင့်မျှော်လျက်နေကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိပြီး ကိုယ်ခန္ဓာသည် သီချိုင်းတွင်း ၌ရှိနေသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ပြိုင်နက်တည်း နေရာနှစ်ခုတွင် ရှိနေသည် ဟုပြောနိုင်ပါသည်။ ၎င်းတွင် ရှင်းလင်းချက်အချို့လိုအပ်ပြီး၊ shorter catechism မှ အဖြေတစ်ခုသည် ဤအချက်တွင် အလွန်ကောင်းမွန်သည်။ “ယုံကြည်သူများ ၏ စိတ်ဝိညာဉ်များသည် ၎င်းတို့၏ အသေခံခြင်းတွင် သန့်ရှင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပြီး ဘုန်းအသရေသို့ ချက်ချင်းရောက်သွားကြသည်။ ရှင်ပြန်ထမြောက်သည်တိုင် အောင်ခရစ်တော်နှင့် တစ်ပေါင်းတစ်စည်းတည်းဖြစ်လျက်၊ သီချိုင်းများတွင် အနားယူနေကြသည်။” ကိုယ်ခန္ဓာမှထွက်သွားသော စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်ပတ်သက် သည့် ပထမအပိုင်းသည် ၂ ကောရိန္တု ၅:၁-၁၀ ၏ အဓိကအကြောင်းဖြစ်သည်။ ပေါလုသည် သူ၏လက်ရှိသေတတ်သောခန္ဓာကိုယ်ကို မြေကြီးတဲအဖြစ် ပြောဆို ပြီး သေခြင်းကို မနှစ်သက်ပါ။ အကြောင်းမှာ သူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် သဘာဝ

မကျသောအခြေအနေဖြစ်သည့် သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် ကွဲကွာသွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Knox Chamblin

တစ်ချိန်တည်းတွင် နေရာနှစ်နေရာ၌တည်ရှိခြင်း၏ ဤအားပြိုင်မှုသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ပင် ခံစားရသည်။ ကောင်းကင်ဘုံသည် ကျွန်ုပ်တို့မျှော်လင့်ထားသည်ထက် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းမည်မှာ သေချာသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ထမြောက်ခြင်းမရှိသေးသောကြောင့် ကောင်းကင် ဘုံ၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့၏ကယ်တင်ခြင်းမပြီးပြတ်၊ မပြည့်စုံသေးသည်မှာ မှန်ပါသည်။ ရောမ ၈:၂၃ တွင် ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း ပေါလုပြောသည်ကို နားထောင်ပါ။

ထိုမျှမကဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးတော် အစအစဉ်ကို ခံပြီးသော ငါတို့သည် လည်း၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာ ရွေးနှုတ်ခြင်းချမ်းသာကို မြော်လင့်၍၊ စိတ်နှလုံးအထဲ၌ ညည်းတွားလျက် နေကြ၏ (ရောမ ၈:၂၃)။

ဤတွင် ရှင်ပေါလုသည် ကျွန်ုပ်တို့တွင်ထမြောက်သော ကိုယ်ခန္ဓာမရှိသောကြောင့် ဤဘဝတွင် ညည်းတွားသည်ဟု ဆိုသည်။ သို့သော် ကောင်းကင်ရှိ စိတ်ဝိညာဉ်များသည်လည်း ၎င်းတို့၏ ခန္ဓာကိုယ် အသစ်ကို စောင့်မျှော်နေကြဆဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့သည် သူတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ၏ရွေးနှုတ်ခြင်းကို စောင့်မျှော်နေစဉ် တစ်နည်းအားဖြင့် ညည်းတွားနေကြသည်ဟု ထင်မြင်ခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ရရှိမည့် ကိုယ်ခန္ဓာများသည် သက်တောင့်သက်သာရှိသော မြေကြီးဝတ် စုံများ၊ ရွေးချယ်နိုင်သော ကိရိယာတန်ဆာပလာများသာဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် လုံးဝစိတ်ကျေနပ်မှုရကာ အသွင်ပြောင်းလဲခြင်းတွင် အလွန်ပျော်ရွှင်သည်ဟု လူအချို့ယူဆကြသည်။ ၎င်းသည် သမ္မာကျမ်းသဘောထက် အနည်းငယ်ပို၍ တဏှာကင်းသောအခြေအနေ ဖြစ်ပုံရသည်။ ထို့ကြောင့် သင်၏သေခြင်းနှင့် သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်းကတိတော်၏ ကြားကာလအခြေအနေ မည်သို့ရှိ သနည်း။ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်မည်နည်း။ ၎င်းကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကာ သတင်းပို့ထားခြင်း ကျွန်ုပ်တို့တွင်မရှိ။ ၎င်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့် အသေးစိတ်ဖော်ပြချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့အား မဖော်ပြထားပါ။ သို့သော် သမ္မာကျမ်းစာမှ ကျွန်ုပ်တို့ရရှိသည့် အဖြေသည် အလွန်စိတ်ချယုံကြည်ရပြီး အလွန်ဆက်စပ်မှုရှိသည်။ ငါတို့သည် သခင်ဘုရားနှင့်အတူ ရှိကြလိမ့်မည်။

ဒေါက်တာ Glen G. Scorgie

ကျွန်ုပ်တို့၏ပစ္စုပ္ပန်ဘဝနှင့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသေခြင်းတို့ကို စိတ်တွင်မှတ်ထားခြင်းဖြင့်၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ရွေးနှုတ်ခြင်းသည် ဘဝသစ်တွင် မည်သို့ပြီးမြောက်ပြည့်စုံသည်ကို မြင်တွေ့ရန်အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီဖြစ်သည်။

ဘဝသစ်

ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ထမြောက်ခြင်းတွင် အသက်ပြန်ရှင်လာသောအခါ အသစ်သော၊ ပြီးပြည့်စုံသောအသက်တာကို ရရှိမည်ဖြစ်သည်။ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတွင်၊ အပြစ်၏အကျိုးဆက်များသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် နောက်ဆုံးတွင် ထာဝရဝေးကွာသွားမည်ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကို ရောမ ၈:၂၃၊ ၁ ကောရိန္တူ ၁၅:၁၂-၅၇၊ နှင့် ဖိလိပ္ပိ ၃:၁၁ တို့တွင်ဖတ်ရသည်။ ဓမ္မပညာရှင်များသည် ဤကယ်တင်ခြင်းကာလကို ဘုန်းထင်ရှားခြင်းအဖြစ် မကြာခဏ ရည်ညွှန်းလေ့ရှိသည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အားဘုန်းအသရေနှင့်ပြီးပြည့်စုံသော လူသားများအဖြစ်သို့ ဖြစ်ပေါ်စေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ဘုန်းအသရေနှင့်ပတ်သက်သော အသေးစိတ်အချက်များကို သမ္မာကျမ်းစာသည် ဖော်ပြထားပါ။ သို့သော် ပေါလုသည် ၁ ကောရိန္တူ ၁၅ တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ဘုန်းအသရေရှိကိုယ်ခန္ဓာများနှင့် လက်ရှိကိုယ်ခန္ဓာများကို အကျဉ်းချုံးနှိုင်းယှဉ်ခဲ့သည်။ ၁ ကောရိန္တူ ၁၅:၄၂-၄၄ တွင် ပေါလုရေးသားခဲ့သည်ကို နားထောင်ပါ။

ထိုနည်းတူ၊ သေသောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်း အကြောင်းအရာဖြစ်၏။
ကိုယ်သည်စိုက်သောအခါ၊ ပုပ်တတ်သောသဘောရှိ၏။ ထမြောက်သောအခါ
မပုပ် နိုင်သောအဖြစ်၌ တည်၏။ စိုက်သောအခါဂုဏ်အသရေပျက်၏။
ထမြောက်သောအခါ ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။ စိုက်သောအခါ အစွမ်းမရှိ။
ထမြောက်သောအခါ အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ စိုက်သောအခါ ဇာတိပကတိ
ကိုယ်ဖြစ်၏။ ထမြောက်သောအခါ ဝိညာဏ်ကိုယ်ဖြစ်၏။ ဇာတိပကတိ
ကိုယ်တမျိုး၊ ဝိညာဏ်ကိုယ်တမျိုးရှိ၏ (၁ ကောရိန္တူ ၁၅:၄၂-၄၄)။

ယခုကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိသောခန္ဓာကိုယ်နှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတွင်ရှိမည့် ခန္ဓာကိုယ်များကြားတွင် တိကျသောဆက်တိုက်တည်ရှိမှုနှင့် မတည်ငြိမ်မှုများကို ကျွန်ုပ်တို့ မသေချာနိုင်ပါ။ ခရစ်တော်၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတွင် ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် ပြောင်းလဲသွားသကဲ့သို့၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည်လည်း ပြောင်းလဲသွားမည်ဖြစ်သည်။ အသစ်တဖန်ဖြစ်ပြီး၊ ပြီးပြည့်စုံကြပါလိမ့်မည်။ ၎င်းတို့သည် မသေနိုင်သော၊ ဘုန်းအသရေရှိသော၊ အစွမ်းတန်ခိုးနှင့် ဝိညာဉ်ရေးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော် သူတို့သည် လုံးလုံးလူသားများလည်း ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ထမြောက်ခြင်းတွင်၊ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်ကျွန်ုပ်တို့အား အမြဲစီစဉ်ထားသည့် ဖြစ်စေလိုသည့်လူများဖြစ်လာမည်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် အပြစ်တရား၏အကျိုးဆက်အဖြစ် သေဆုံးရသည်။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာသေခြင်းသည် ကျဆုံးခြင်းတွင်လူသားတို့၏ ဆိုးသွမ်းမှုအပေါ် ဘုရားသခင် စီရင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် သတင်းကောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းအကြောင်းကို ဧဝံဂေလိတရားသည်ကြေငြာသည်။ ၎င်းတွင် သခင်ယေရှုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုင်ရာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်

အားလုံးကို ရွေးနှုတ်ရန် ကြွလာသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဤရွေးနှုတ်ခြင်းသည် ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ၎င်းသည် ကြီးစွာသောပျော်ရွှင်မှုနှင့် ဂုဏ်ပြုခြင်းအတွက် အကြောင်းရင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ၏ထမြောက်ခြင်းနှင့်အတူ၊ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည်သေခြင်းတရားကို အောင်ပွဲခံနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်ပေးထားသော ကောင်းချီးမင်္ဂလာများအားလုံးကို အမွေဆက်ခံရန် ကျွန်ုပ်တို့ ပြင်ဆင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ယေရှုခရစ်၏အောင်ပွဲခံခြင်းအား ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာလေ့လာမှုတွင် ယခုအချိန်အထိ အပြစ်များအား ခွင့်လွှတ် ခြင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတို့ကို ရှင်းလင်းဖော်ပြပေးသည့် တမန်တော်များ၏ ယုံကြည်ခြင်းဆိုင်ရာ အယူဝါဒများအကြောင်း ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဤအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ နောက်ဆုံးအကြောင်းအရာဖြစ်သည့် ထာဝရအသက်ကိုလေ့လာရန် အသင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

ထာဝရအသက်

တမန်တော်များ၏အယူဝါဒသည် ၎င်း၏ယုံကြည်ခြင်းဆိုင်ရာနောက်ဆုံးဆောင်းပါးတွင် ထာဝရ အသက်ကို ဖော်ပြထားသည်။

" ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းကို ကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်"

ဤအချက်တွင်၊ ထာဝရအသက်နှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာထမြောက်ခြင်းနောက် ပိုင်း ထာဝရအသက်တာအဖြစ် အယူဝါဒသည် ရှုမြင်သည်။ အယူဝါဒသည် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာရှိ လူအားလုံး နောက်ဆုံးတွင် ပြီးပြည့်စုံသော၊ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ၊ မဖောက်ပြန်နိုင်သော၊ အဆုံးမရှိသော အသက်တာဖြင့် ဆုချခံရလိမ့်မည်ဟူသောယုံကြည်ချက်ကို အခိုင်အမာအတည်ပြုသည်။

ထာဝရအသက်နှင့်ပတ်သက်၍ ပြောနိုင်သည့်အရာများစွာရှိသော်လည်း ဤသင်ခန်းစာတွင် ကိစ္စရပ်သုံးခုကို အာရုံစိုက်ပါမည်။ ဦးစွာ၊ ထာဝရအသက်၏အချိန်ကို ဖော်ပြပါမည်။ မည်သည့်အချိန် တွင်စတင်သနည်း။ ဒုတိယ၊ ထာဝရအသက်၏အရည်အသွေးအကြောင်း ဆွေးနွေးပါမည်။ အခြား အသက်အမျိုးအစားများနှင့် မည်သို့ကွာခြားသနည်း။ တတိယအနေဖြင့် ထာဝရနေရမည့်နေရာကို ပြောပါမည်။ ထာဝရအသက်၏အချိန်နှင့် စတင်ကြပါစို့။

အချိန်

ထာဝရအသက်သည် မည်သည့်အချိန်တွင် စတင်သနည်း။ ခရစ်တော်သည် ကျွန်ုပ်တို့သက်လွတ်ရုံ မျှမက အထူးသဖြင့်အသက်နှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါလာသည်

ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ခရစ်တော်၌ရှိရန်၊ ခရစ်တော်၏တပည့်ဖြစ်ရန်၊ အရည်အသွေးပြည့်ဝသောအသက်ရှင်မှုပုံစံကို ကျွန်ုပ်တို့အား မိတ်ဆက်အကြံပြုနေသည်မှာ သေချာပါသည်။ သို့သော် ၎င်းသည် ထာဝရအသက်လော။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤသေခြင်းဖြစ်တည်မှုနယ်ပယ်မှ ကျော်လွန်၍လွန်မြောက်သောအသက်ဆီသို့ ဖြတ်သန်းသည့်အခါ ထာဝရအသက်သည် စတင်ပါသလား။ ၎င်းသည် ထာဝရအသက်စသည့်အချိန်ဖြစ်ပါသလား။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော်၊ ဟုတ်ပါသည်။ သို့သော်၊ အခြားတစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင်၊ သင်္ချိုင်းတွင်းမှ ကျွန်ုပ်တို့ကို ထာဝရကာလသို့ပို့ဆောင်ပေးမည့် ခရစ်တော်၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်သောအသက်၊ ဘဝသစ်၊ ဘုရားသခင်နှင့်အတူ မကုန်ဆုံးနိုင်သောထာဝရကာလသည် ယခု ကျွန်ုပ်တို့အတွင်း၌ မျိုးစေ့အဖြစ် စိုက်ပျိုးထားသော အသက်ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဆုံးမရှိသောအသက်သည် ယခုစတင်နေပြီဖြစ်ပြီး၊ ဤထာဝရအသက်သည် အဆုံးမဲ့သောကာလဖြင့်သတ်မှတ်ထားသောအသက်တစ်ခုမျှသာမဟုတ်။ ယခု ခရစ်တော်နှင့် ဘုရားသခင်ကိုဗဟိုပြုသောအသက်တာအဖြစ် အရည်အသွေးအရ သတ်မှတ်ထားသောအသက်တာတစ်ခုဖြစ်ပြီး၊ လူသားများအတွက်ရည်ရွယ်ထားသည့် အရာအားလုံးကိုအပြည့်အဝပြန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းဆီသို့ ဦးတည်နေကြောင်း နားလည်ရန်အရေးကြီးပါသည်။ ထို့ပြင် အခုအချိန် ကျွန်ုပ်တို့သည်နာကျင်ခြင်း၊ ရုန်းကန်ခြင်း၊ ပျက်စီးနေသောကမ္ဘာကြီးထဲနေရသော်လည်း ၎င်းတွင်ပါဝင်ခွင့်ရပါသည်။

ဒေါက်တာ Glen G. Scorgie

ယုံကြည်သူများသည် ပစ္စုပ္ပန်အမှန်တရားအဖြစ် ထာဝရအသက်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာမကြာခဏဆိုသည်။ ယောဟန် ၁၀:၂၈၊ ၁တိမောသေ ၆:၁၂၊ ၁ယော ၅:၁၁-၁၃ နှင့် အခြားနေရာများတွင် တွေ့မြင်ရသည်။ ဤဥပမာတစ်ခုအနေဖြင့်၊ ယောဟန် ၅:၂၄ တွင် ယေရှုမိန့်ဆိုချက်ကို နားထောင်ပါ။

ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကို ရသည်ဖြစ်၍ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။ သေခြင်းမှအသက်ရှင်ခြင်းသို့ ကူး မြောက်သောသူဖြစ်၏ (ယောဟန် ၅:၂၄)

သခင်ယေရှုနှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်းရေးသူများသည် ထာဝရ သို့မဟုတ် ထာဝရအသက်အကြောင်းအား ခရစ်တော်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ပေါင်းစည်းခြင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် ပစ္စုပ္ပန်အဖြစ်မှန်အဖြစ် ပြောဆိုကြသည်။ ၎င်းသည်အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် သေဆုံးခြင်းရှိသော်လည်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်များသည် မည်သည့်အခါမျှ သေဆုံးလိမ့်မည်မဟုတ်။ ယခုကျွန်ုပ်တို့ပိုင်ဆိုင်ထားသော ဝိညာဉ်ရေးအသက်တာသည် ကျွန်ုပ်တို့ထာဝစဉ်ရရှိမည့်အသက်နှင့် တူညီပါသည်။

အခြားတစ်ဖက်တွင်၊ နောက်ဆုံးတရားစီရင်ချိန်တွင် ထာဝရအသက်ကိုအမွေအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ အားပေးအပ်မည်ဟူသောအချက်ကို သမ္မာကျမ်းစာသည် မကြာခဏပို၍ပြောပါသည်။ မသဲ ၂၅:၄၆၊ မာကု ၁၀:၂၉-၃၀၊ ယောဟန် ၁၂:၂၅၊ ရောမ ၂:၅-၇၊ နှင့် ယုဒ ၂၁ တွင်တွေ့မြင်ရသည်။ ဥပမာတစ်ခုအနေ ဖြင့်၊ ယောဟန် ၆:၄၀ တွင် ယောဟန်သည်ရေးထားသည်ကို နားထောင်ပါ။

သားတော်ကို ကြည့်မြင်၍ ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ၎င်း အလို တော်ရှိ၏။ ငါသည်လည်းနောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူတို့ကို ထမြောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏ (ယောဟန် ၆:၄၀)။

ဤနေရာတွင် ယောဟန်ပြုသကဲ့သို့၊ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ခန္ဓာ၏ထမြောက်ခြင်းနှင့်အတူ ထာဝရ အသက်ကို အပြည့်အဝလက်ခံရရှိခြင်းအား သမ္မာကျမ်းစာသည် ဆက်စပ်ပေးလေ့ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည်အသက်ပြန်လည်ရှင်လာသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြည့်အဝရွေးနှုတ်ပြီး ပြန်လည် ထူထောင်ထားသောကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်လူသားများအဖြစ် ထာဝစဉ်အသက်ရှင်မည်ဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့ရရှိသောအရာသည် ခရစ်တော်နှင့် ပေါင်းစည်းခြင်းအား ဖြင့် “ရရှိခဲ့ပြီး” နှင့် “မရသေး” ဟူ၍ ဖော်ပြရန် အထောက်အကူဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ခရစ်တော်အားယုံကြည်သောအခါ၊ ခရစ်တော်ကို လက်ခံသောအချိန်၌ပင်၊ ထာဝရအသက်အပါအဝင် ခရစ်တော်ပေးသောအကျိုး ကျေးဇူးများအား ကျွန်ုပ်တို့ “ရရှိခဲ့ပြီး” ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ထိုအရာတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏အပိုင်ဖြစ်သည်— ကျွန်ုပ်တို့တွင် ထာဝရအသက်ရှိသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင်၊ “မရသေး” ဟူသည့်သဘောအရ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော် ကိုလက်ခံရရှိပြီးသော်လည်း အသက်ကြီးလာမည်၊ ဖျားနာကြမည်၊ ခရစ်တော် ကြွလာချိန်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့အများသည် သေခြင်းကိုပင် တွေ့ကြုံခံစားကြရပေလိမ့် မည်။ ထိုသဘောအရဆိုလျှင်၊ ထာဝရအသက်၏ “မရသေး” ဟူသည့်အချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို စောင့်မျှော်နေဆဲဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်၊ “ရရှိခဲ့ပြီး” — “မရသေး” သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို နားလည်ရန်ကူညီပေးသည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်သည်။ ဟုတ်ပါ သည်၊ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ထာဝရအသက်ရှိသည်။ သို့သော် တစ်ချိန်တည်းတွင်၊ ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်တွင် ထာဝရအသက်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို စောင့် ကြိုနေပါသည်။

ဒေါက်တာ Jeffrey K. Jue

ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်များအတွက် ထာဝရအသက်သည် ဤဘဝ၌ ကျွန်ုပ်တို့ပြန်လည်မွေးဖွား သောအခါ စတင်သည်ဟု ပြောခြင်းသည် မျှတသည့်သဘောရှိသည်။ သို့သော် နောက်ဆုံးတရားစီရင် ခြင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်ထွန်းမလာမှီတိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အပြည့်အဝ အသက်ရှင် မည်မဟုတ်။ သို့ပြီးမှသာ ကျွန်ုပ်တို့လူသားထုတစ်ရပ်လုံးသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသက်ရှင်နေ

မည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မတိုင်မီတွင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်များကို ရွေးနှုတ်ခြင်း အားဖြင့် ထာဝရအသက်အတွက် ကြိုတင်မြည်းစမ်းခွင့်ရှိသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်ခန္ဓာသည် အသက်တာအသစ်ရရှိပြီးမှသာ ဘုရားသခင်အလိုရှိသည့်အတိုင်း အမှန်တကယ် အသက်ရှင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထာဝရအသက်၏အချိန်ကာလကို စိတ်ထဲတွင် ဤမျှနားလည်ထားပြီး၊ ၎င်း၏အရည်အသွေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်လေ့လာကြပါစို့။

အရည်အသွေး

သမ္မာကျမ်းစာတွင်၊ ထာဝရအသက်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏တည်ရှိနေခြင်းနှင့် အသိစိတ်တို့ ထာဝစဉ် တည်မြဲနေခြင်းမျှသာမဟုတ်ပါ။ ဘုရားသခင်၏ ထာဝရတရားစီရင်ခြင်းအောက်တွင် ရှိနေသူများပင် လျှင် ဆက်လက်တည်ရှိနေကာ အသိစိတ်ရှိကြသည်။ ထာဝရအသက်၏ အဓိကအရည်အသွေးသည် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ၌ ထာဝစဉ်အသက်ရှင်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ဤ သဘောအရ၊ အသက်ကိုရရှိခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏မျက်နှာသာနှင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာကို ရရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ သေခြင်းတရားကိုခံစားရခြင်းသည် ကိုယ်တော်၏အမျက်ဒေါသနှင့် ကျိန်ခြင်းအောက်တွင် ကျရောက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထာဝရအသက်နှင့် ထာဝရသေခြင်းနှစ်ခုလုံးတွင် ဆက်လက်တည်ရှိနေခြင်းပါဝင်သည်။ ၎င်းတို့ကြားကွာခြားချက်သည် တည်ရှိမှု၏ အရည်အသွေး ဖြစ်သည်။ ရှင်ယောဟန် ၁၇:၃ တွင် ယေရှုဆုတောင်းခဲ့သည့်အတိုင်း-

ထာဝရအသက်ဟူမူကား၊ မှန်သောဘုရားသခင် တဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကို၎င်း၊ စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို၎င်း၊ သိကျွမ်းခြင်းတည်း (ရှင်ယောဟန် ၁၇:၃)။

ဤတွင်၊ ထာဝရအသက်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်းနှင့် ညီမျှသည်ဟု သခင်ယေရှုသွန်သင်ခဲ့သည်။ ဤအခြေအနေတွင်၊ သိကျွမ်းခြင်းဟူသော အယူအဆသည် ချစ်ခြင်း မေတ္တာပါသောဆက်ဆံရေးကို ရည်ညွှန်းသည်။ သခင်ယေရှုဆိုလိုသည်မှာ ထာဝရအသက်သည် တည်ရှိ ခြင်းသို့မဟုတ် အသိစိတ်အသုံးအနှုန်းများဖြင့်သာမဟုတ်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ အတွေ့အ ကြုံအရသာတတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့မဟုတ် ရောမ ၇:၉-၁၁ တွင် ပေါလုသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် သေခြင်းအကြောင်း ပြောဆိုပုံ တို့ကို သုံးသပ်ကြည့်ပါ-

အထက်ကပညတ်တရားမရှိသဖြင့်၊ ငါသည် အသက်ရှင်၏။ ပညတ်တရားပေါ် သောအခါ အပြစ် တရားသည် ရှင်ပြန်၏။ ငါလည်းသေ၏။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သောပညတ်တရားသည် သေခြင်းနှင့်ဆိုင်သည်ကို ငါတွေ့၏။ အပြစ်တရား

သည်ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရလျှင်၊ ငါ့ကို လှည့်ဖြား၍ ထိုတရားအားဖြင့်
ငါ့ကို သတ်လေ၏ (ရောမ ၇:၉-၁၁)။

ဤတွင် ပေါလုဖော်ပြသောကာလတစ်ခုလုံးတွင်၊ သူသည် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အသက်ရှင်နေခဲ့သည်။ အသိစိတ်၊ ဆင်ခြင်တုံတရားရှိသောသူအဖြစ် တည်ရှိနေသည်။ သို့တိုင်၊ သူသည် ပထမအသက်ရှင်၍ နောက်မှသေခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ ဟု အခိုင်အမာပြောခဲ့သည်။ ခြားနားချက်မှာ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ သူ၏ရပ်တည်မှုဖြစ်သည်။ ပညတ်တရားသည် သူ့အားမစီရင်မီ၊ သူသည်အသက် ရှင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ပညတ်တရားသည်သူ့အား ဘုရားသခင်၏ကျိန်ခြင်းအောက်တွင် ထားလိုက်သည် နှင့် ပေါလုသည် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင်၊ သူသည် ခရစ်တော်ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ကျိန် ခြင်းကို ရုပ်သိမ်းလိုက်သောအခါ၊ အသစ်သောအသက်တာရှိကြောင်းကို သူသည် ပြောနိုင်ခဲ့သည်။ ယောဟန် ၅:၂၄၊ နှင့် ၁ ယောဟန် ၃:၁၄ တွင် ဤတူညီသောအယူအဆကို တွေ့ရသည်။

ထိုအရာကို ဤပုံစံ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ နောက်ဆုံးသောနေ့၌၊ သေလွန်သောသူအပေါင်းတို့သည်ထ မြောက်ကြလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏မသေနိုင်သောစိတ်ဝိညာဉ်များသည် ထမြောက်သောကိုယ်ခန္ဓာများနှင့် ပြန်လည်ပေါင်းစည်းမည်ဖြစ်သည်။ ရှင်ယောဟန် ၅:၂၈-၂၉ အရ၊ ကောင်းမှုပြုသောသူတို့သည် ချီး မြှောက်ခြင်းဆုလာဘ်ရရှိကြမည်ဖြစ်ပြီး၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းခံရကြလိမ့်မည်။ နှစ်ဦးစလုံးသည် ၎င်းတို့၏ထမြောက်သောခန္ဓာကိုယ်တွင် အသိစိတ်ဖြင့် ထာဝစဉ်အသက်ရှင်ကြမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သမ္မာကျမ်းစာသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ကြမ္မာကို “အသက်” နှင့် ဆိုးညစ်သူများ၏ ကြမ္မာအား “သေခြင်း” ဟုခေါ်ဆိုထားသည်။ ၎င်းတို့တည်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ သို့မဟုတ်တွေး တောခြင်းရှိသည်ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အတွေ့အကြုံများရှိသည်ဖြစ်စေ ခြားနားချက်ရှိသည် မဟုတ်ပါ။ ခြားနားချက်မှာ ဘုရားသခင်နှင့် သူတို့၏ဆက်ဆံရေးဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ကောင်း ချီးမင်္ဂလာအောက်တွင် ရှိနေပါက၊ အသက်ရှင်လျက်ရှိသည်ဟု သမ္မာကျမ်းစာဖော်ပြထားသည်။ ကိုယ် တော်၏ကျိန်ခြင်းအောက်မှာရှိနေပါက၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သေဆုံးပြီဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ထာဝရ အသက်သည် ဘုရားသခင်နှင့် မင်္ဂလာရှိသောဆက်ဆံရေးတွင် ဆက်လက်တည်ရှိသောအသိစိတ်ဖြစ် သည်။ သို့သော် ဤကောင်းချီးမင်္ဂလာများသည် အဘယ်နည်း။ ကောင်းချီးခံစားရသည့်ဘဝသည် မည်သို့ သောပုံစံနည်း။

ကျွန်ုပ်တို့၏ထာဝရအသက်တာကို မိုးတိမ်ပေါ်တွင် ဘုရားသခင်နှင့်အတူမျောနေ သကဲ့သို့ မစိတ်ကူးသင့်၊ မပြောသင့်ဟု ထင်မိပါသည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့တွင် ထမြောက်သောကိုယ်ခန္ဓာအသစ်များ ရှိလိမ့်မည်။ အပြစ်တရား၊ အနာရောဂါနှင့် သေခြင်းများသည် ထိုကိုယ်ခန္ဓာအသစ်အား မထိခိုက်နိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရရှင်သန်ကြလိမ့်မည်။ မည်သည့်အခါမှ မသေနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကမ္ဘာသစ်၌ အသက်ရှင်ကြမည်။ ယခု၊ အသေးစိတ်အချက်များအား ကျွန်ုပ်တို့ မသိရှိရသေးပါ—၎င်းတွင် မည်သည့်အရာပါဝင်မည်နည်း။ အသေးစိတ်အချက် အလက်အားလုံးကို မသိသော်လည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့တွင် တာဝန်အချို့ရှိသည်ကို သိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ စိုးစံကြပါမည်။ ဘုရားသခင်ဖန်

ဆင်းထားသော အာကာသမိုင်းကောင်းကင်နှင့် အပြန်အလှန်ထိတွေ့ဆက်သွယ်ရမည့် စကြာဝဠာအသစ်တစ်ခုဖြစ်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့နားလည်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ရမည့်တိကျသည့်အရာများ ရှိလိမ့်မည်။ သို့သော် အခြေခံအားဖြင့်၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် အလေးပေးဖော်ပြသောအရာသည် ကျွန်ုပ်တို့လုပ်ဆောင်ရမည့်အရာမဟုတ်ကြောင်း၊ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ၎င်းသည် စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းပြီး ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဓမ္မသစ်ကျမ်းအလေးပေးဖော်ပြသည်။ ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကို ကျွန်ုပ်တို့မြင်ရလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်နှင့် မိတ်သဟာယဖွဲ့ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ကျေနပ်စရာ ပျော်ရွှင်မှုဖြစ်လိမ့်မည်။

ဒေါက်တာ Thomas R. Schreiner

၁၈၇၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၅၇ ခုနှစ်အထိ အသက်ရှင်ခဲ့သော ကျော်ကြားသော ဓမ္မပညာရှင် Louis Berkhof သည် သူ၏စာအုပ် *Systematic Theology* အပိုင်း ၆၊ အခန်း ၅ တွင် ထာဝရအသက်၏နောက်ဆုံးအခြေအနေကို ဖော်ပြထားသည်။ သူမည်သို့ပြောခဲ့သည်ကို နားထောင်ကြည့်လိုက်ပါ။

ဤဘဝ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် ဘုရားသခင်နှင့် ဆက်ဆံခြင်းတွင်ပျော်ရွှင်ခြင်းဖြစ်သည်... ဘုရားသခင်အား ယေရှုခရစ်၌ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပြီး၊ သူ့ထံ၌ကျေနပ်မှုအပြည့်ရှိမည်၊ သူ့ထံ၌ဝမ်းမြောက်မည်၊ ဘုန်းထင်ရှားလိမ့်မည်... အသိအမှတ်ပြုမှုနှင့် လူမှုဆက်ဆံရေး မြင့်မားလာမည်ဖြစ်သည်။...လူတစ်ဦးစီ၏ ပျော်ရွှင်မှုသည် ပြီးပြည့်စုံပြီး ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

အချို့သောနည်းလမ်းများတွင် သမ္မာကျမ်းစာသည် ထာဝရအသက်၏သဘောသဘာဝအကြောင်း မကြာခဏပြောလေ့မရှိသည်မှာ ထူးဆန်းအံ့ဩစရာဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ၊ ထာဝရအသက်သည် နောင်တရပြီး ခရစ်တော်၌ယုံကြည်ခြင်းရှိသူတို့အား ဧဝံဂေလိကပေးသော ကြီးမြတ်သောဆုလားဘ်ဖြစ်သည်။ သို့သော် လက်တွေ့တွင် သမ္မာကျမ်းစာသည် ယေဘုယျအသုံးအနှုန်းများအားဖြင့် ထာဝရအသက်အကြောင်း ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဗျာဒိတ် ၂၁:၃-၄ တွင် ဘုရားသခင်သည် သူ၏လူများနှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်ဖြစ်ပြီး၊ သေဆုံးခြင်း သို့မဟုတ် ဝမ်းနည်းခြင်းလည်း မရှိရဟု ဖော်ပြထားသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ခန္ဓာအသစ်များရရှိကြမည်ဖြစ်ပြီး၊ မျက်မှောက်၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့် အပြစ်၏လွှမ်းမိုးမှုတို့မှ လုံးဝကင်းစင်ပါမည်။ သို့သော် အသေးစိတ်အချက်အလက်များသည် အဘယ်သို့နည်း။ အမှန်မှာ သမ္မာကျမ်းစာသည် ၎င်းတို့အကြောင်း အနည်းငယ်သာဖော်ပြထားသည်။ ၎င်းအစား၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းမြတ်တော်မူကြောင်းကို ယုံကြည်စိတ်ချရန်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကိုယ်တော်သိမ်းထားသော အံ့ဖွယ်အမှုများအကြောင်း အလွန်အကျွံ မှန်းဆလွန်းခြင်းမပြုမိစေရန် တွန်းအားပေးပါသည်။ ၂ ကောရိန္တု ၁၂:၂-၄ တွင် ပေါလုရေးသားခဲ့သည်ကို နားထောင်ပါ။

ခရစ်တော်၏ တပည့်ဖြစ်သော လူတယောက်ကို တတိယကောင်း ကင်သို့တိုင် အောင် ချီဆောင်သည်အကြောင်းကို ငါသိ၏။ ထိုသူသည်ပရဒီသုဘုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းကိုခံရ၍၊ လူမပြောအပ် မပြောနိုင်သောစကားကို ကြားသည့် အကြောင်းကို ငါသိ၏ (၂ ကောရိန္တို့ ၁၂:၂-၄)။

ဤအတွေ့အကြုံနှင့်ပတ်သက်၍ ပေါလုပြောသည်ကို သတိပြုပါ။ လူမပြောအပ် မပြောနိုင်သော စကား— ၎င်းတို့သည် လူ့ဘာသာစကားဖြင့် လုံလောက်စွာဖော်ပြနိုင်ခြင်းမရှိပါ။ ထို့အပြင်၊ ဤတတိယကောင်းကင်တွင် အဘယ်အရာရှိသည်ကို လူသားတို့အား ပြောပြရန် ခွင့်မပြုပါ။ ဘုရားသခင်သည် ၎င်းကိုယခုတိုင် လျှို့ဝှက်ထားနေခြင်းသည်အလွန်ပင် အံ့ဩစရာကောင်းပါသည်။

ဤသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ထမြောက်ခြင်းမတိုင်မီ ကြားကာလအခြေအနေဖြစ်သော—ကောင်းကင်ဘုံဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကောင်းကင်ဘုံ၏လျှို့ဝှက်ချက်များကို မထုတ်ဖော်နိုင်လျှင်၊ နောက်ဆုံးကာလအခြေအနေ၏ လျှို့ဝှက်ချက်သည် မည်မျှများနိုင်မည်နည်း။ ခရစ်တော် ကြွလာသောအခါ မည်မျှအံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော အသက်တာဖြစ်မည်ကို မည်သူ စဉ်းစားနိုင်မည်နည်း။ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ၊ စိတ်ပျက်ခြင်း သို့မဟုတ် သေခြင်းရှိတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာဖော်ပြထားသည်။ ဤအရာများသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းပြီး မှန်ကန်သော်လည်း၊ ၎င်းတို့နှင့်ပတ်သက်သော အသေးစိတ်အချက်များကိုသမ္မာကျမ်းစာသည် ဖော်ပြထားပါ။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရအသက်၏အချိန်နှင့် အရည်အသွေးကို လေ့လာပြီးဖြစ်သောကြောင့် နောက်ဆုံးအကြောင်းအရာဖြစ်သော_ ကျွန်ုပ်တို့ထာဝရနေရမည့်နေရာကို ဆက်လေ့လာကြပါစို့။

နေရာ

ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်အဖြစ် ထာဝရနေထိုင်မည့်နေရာအကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာ၌ မကြာခဏဖော်ပြလေ့ရှိပါသည်။ ဟေဇကယ် ၆၅:၁၇ နှင့် ၆၆:၂၂၊ ၂ ပေတရု ၃:၁၃၊ နှင့် ဗျာဒိတ် ၂၁:၁ တို့တွင် တွေ့ရပါသည်။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးအား ပြန်လည်ဖန်ဆင်းခြင်းသည် သမ္မာကျမ်းစာ၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော သမိုင်းဇာတ်ကြောင်းကို ပြီးပြည့်စုံစေသည်။ ကမ္ဘာဦး ၁:၁ တွင် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းသောအခါ သမိုင်းစတင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ၎င်းသည် လူသားတို့အပြစ်ထဲသို့ကျရောက်ခြင်းကြောင့် ယိုယွင်းပျက်စီးသွားပြီး ဘုရားသခင်အတွက် နေထိုင်ရန်မသင့်တော်ပေ။ လူသားမျိုးနွယ်နှင့် ဖန်ဆင်းခြင်းနှစ်ခုစလုံး မည်ကဲ့သို့ရွေးနှုတ်ခံရပုံအကြောင်း အခြားကျမ်းများတွင် ဖော်ပြထားသည်။ သခင်ယေရှုပြန်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ အဆုံးစွန်ရလဒ်မှာ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကိုရွေးနှုတ်ပြီး အသစ်ပြန်လည်ရှင်သန်စေမည်ဖြစ်ကာ၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ရှင်ပြန်ထမြောက်သောလူများနှင့်အတူ မြေကြီးပေါ်တွင် ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်ဖြစ်သည်။ မသဲ ၆:၉-၁၀ တွင် ဆုတောင်းရန်ကျွန်ုပ်တို့အား သွန်သင်ပေးသောအခါ ယေရှု၏စိတ်ထဲတွင် ဤပန်းတိုင်ရှိနေခဲ့သည်။

ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ်တို့အဘ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း ရှိပါစေသော။ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသော။ အလို

တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြည့်စုံပါစေသော
(မသဲ ၆:၉-၁၀)။

ပန်းတိုင်သည် ကောင်းကင်တမန်များနှင့် ထွက်ခွာသွားခဲ့သော သန့်ရှင်းသူများနေထိုင်ရာကောင်းကင်ဘုံနှင့် ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာကမ္ဘာမြေကြီးပေါ် ဤနှစ်ခုလုံးတွင် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် အပြည့်အဝ အမြဲတမ်းထင်ရှားစေရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ယေရှုသည် သူ၏နိုင်ငံတော်ကို ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်သို့ ဆောင်ယူလာရန်နှင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်၌ ကိုယ်တော်၏အလိုတော်ပြည့်စုံစေရန် ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အသနားခံရန်သွန်သင်ခဲ့သည်။

သမ္မာကျမ်းစာသည် ဤဖန်ဆင်းခြင်းအသစ်အကြောင်း မကြာခဏပြောလေ့မရှိသော်လည်း၊ ရွေးနှုတ်ခံရသောလူသားများ၏ နောက်ဆုံးပန်းတိုင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌မဟုတ်ဘဲ အသစ်ဖန်ဆင်းထားသောမြေကြီးပေါ်တွင်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာဖော်ပြထားသည်။ ဥပမာ၊ ဟေရှုယ ၆၅:၁၇-၁၉ တွင်၊ အသစ်ပြုပြင်ထားသော သန့်ရှင်းသောယေရှုလင်မြို့၌ ဘုရားသခင်၏လူများ နေထိုင်ကြမည်အကြောင်း သိရှိရသည်။ ဗျာဒိတ် ၂၁:၂ တွင်၊ ဤယေရှုလင်မြို့သစ်သည် မြေကြီးသစ်ပေါ်တွင် တည်ရှိလိမ့်မည်ကို တွေ့ရသည်။ ဗျာဒိတ် ၂၁:၁-၅ တွင် ယောဟန်ရေးထားသည်ကို နားထောင်ပါ။

ကောင်းကင်သစ်နှင့် မြေကြီးသစ်ကိုလည်း ငါမြင်၏။...သန့်ရှင်းသောမြို့တည်း ဟူသော ယေရှုလင်မြို့ သစ်သည် မိမိခင်ပွန်းဘို့ တန်ဆာဆင်သော မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးကဲ့သို့ ပြင်ဆင်လျက်၊ ဘုရားသခင် အထံတော်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။...ကောင်းကင်မှကြီးသော အသံကား၊ "ဘုရားသခင်၏ တံကော်သည် လူတို့တွင်ရှိ၏။ လူတို့နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သူတို့နှင့်အတူရှိနေ၍ သူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူမည်။" ...ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူကလည်း၊ "ငါသည် ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို အသစ်ဖန်ဆင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏" (ဗျာဒိတ် ၂၁:၁-၅)။

ဤတွင် ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ယေရှုလင်မြို့သစ်ကို ပြင်ဆင်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ မြေကြီးသစ်သည် အဆင်သင့်ဖြစ်သောအခါ၊ ယေရှုလင်မြို့သစ်ကို မိမိလူတို့ကြားတွင် သန့်ရှင်းသောကျိန်းဝပ်ရာနေရာအဖြစ် မြေကြီးသစ်သို့ ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်။ အကယ်၍ ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ထာဝရကောင်းကင်ဘုံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားမည်ဆိုပါက၊ မြေကြီးသစ်တစ်ခု လိုအပ်မည်မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ဖတ်ရှုစဉ်၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ထာဝရအိမ်အတွက် ကမ္ဘာလောကကိုယ်တိုင်အပါအဝင် အရာအားလုံးကို အသစ်ပြုပြင်ပေးနေသည်။

A.D ၃၅၄ မှ ၄၃၀ ခုနှစ်အထိ နေထိုင်ခဲ့သော ကျော်ကြားသော Hippo မြို့၏ ကနဦးအသင်းတော်ဖခင် ဘုန်းတော်ကြီး Augustine ၏ကျော်ကြားသောလက်ရာ *The City of God* စာအုပ် ၂၀၊ အခန်း ၁၆ တွင် ကမ္ဘာသစ်အကြောင်း ဤသို့ရေးသားခဲ့သည်။

ကမ္ဘာကြီးကိုယ်တိုင်သည် သူ့အလိုလို ပိုမိုကောင်းမွန်သောအရာဆီသို့ အသစ်ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်နှင့်အမျှ၊ လူသားများအတွက် သင့်လျော်စွာနေရာချပေးထားပြီး၊ ကိုယ်တိုင်သည်လည်း ပိုမိုကောင်းမွန်သော အရာတစ်ခုအဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေပါသည်။

ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဘုရားသခင်အသစ်ပြုပြင်ပေးမည့် နေ့တစ်နေ့ ရောက်လာလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် ယေရှုသည် တပည့်တော်များအား ဆုတောင်းရန် သွန်သင်ပေးခဲ့သော လှပသောစကားလုံးများကို ကျွန်ုပ်တို့တွေ့မြင်နိုင်သည်။ “ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ်တို့အဘ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်အား ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း ရှိပါစေသော။ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်ပါစေသော။ အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြည့်စုံပါစေသော။” ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ထိုအရေးကြီး၊ အချက်အချာကျပြီးအခြေခံကျသော ခရစ်ယာန်အယူအဆမှာ ကောင်းကင်ဘုံဆိုင်ရာမှန်ကန်မှုများ မြေကြီးပေါ်တွင် မှန်ကန်လာရန် စောင့်မျှော်နေချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ရှင်သန်နေကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံတွင် အရာရာပြီးပြည့်စုံသည့်နည်းတူ ဘုရားသခင်သည် ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကို ခံယူတော်မူသည့်အချိန်၊ အရာရာမှန်ကန်သွားသည့် အချိန်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ဘုန်းတော်၊ သစ္စာနှင့် သမ္မာတရားတို့အုပ်စိုးသည့် အချိန်၌ ကောင်းကင်ဘုံဆိုင်ရာ မှန်ကန်မှုများ မြေကြီးပေါ်တွင်မှန်ကန်လာရေး သည် ကျွန်ုပ်တို့ ခရစ်ယာန်များ၏ သေချာသောမျှော်လင့်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်များအနေဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏သေချာသောမျှော်လင့်ချက်သည်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အမှန်တရားများသည် မြေကြီးဆိုင်ရာအမှန်တရားများဖြစ်လာမည်ဖြစ်ပြီး၊ ဤအရာသည် ဖန်ဆင်းခြင်းအသစ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ထာဝရအိမ်အဖြစ် သမ္မာကျမ်းစာကတိပေးထားသည့် မျှော်လင့်ချက်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ Jonathan T. Pennington

ကမ္ဘာသစ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏နောက်ဆုံးအိမ်ဖြစ်မည်ဟူသောအချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မျက်ခြေပြတ်သွားပါက၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်တွေ့ဘဝ၏ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာကဏ္ဍများမှ ရုန်းထွက်ရန် လွယ်ကူနိုင်ပြီး၊ မြေကြီးပေါ်တွင် ကိုယ်ခန္ဓာတည်ရှိနေမှုသည် ကောင်းချီးမင်္ဂလာထက် ခက်ခဲမှုတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်လာနိုင်သည်။ သို့သော် ကမ္ဘာမြေကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အမြဲတမ်းအိမ်ဖြစ်ကြောင်း အသိအမှတ်ပြုသော အခါတွင်၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ကမ္ဘာကြီးကို ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် နောင်လာမည့်ကမ္ဘာတွင် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ဘုရားသခင်သိမ်းထားတော်မူသော အလှတရားနှင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာများကို ကြိုမြင်နိုင်သည်။

နိဂုံး

တမန်တော်များ၏အယူဝါဒဆိုင်ရာ ဤသင်ခန်းစာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာအကြောင်းအရာကို အာရုံစိုက်ခဲ့ကြသည်။ အပြစ်များကိုခွင့်လွတ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး၊ အပြစ်၏ပြဿနာ၊ ဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်နှင့် လူ့တာဝန်၏အခန်းကဏ္ဍများအကြောင်း ပြောဆိုခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သေခြင်း၏ကျိန်ခြင်း၊ အသက်၏ဝေဖန်တရားနှင့် ခရစ် တော်၌ရွေးနှုတ်ခြင်းတို့ကို သုံးသပ်ခြင်းဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့်တကွ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းဆိုင်ရာခံယူချက်ကို လေ့လာခဲ့ကြသည်။ ၎င်း၏အချိန်၊ အရည်အသွေးနှင့် တည်နေရာအပါအဝင် ထာဝရအသက်၏ သဘော သဘာဝကို သုံးသပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာ ဤသင်ခန်းစာတွင် တမန်တော်များ၏အယူဝါဒ သည် အသင်းတော်သည် ထောင်စုနှစ်တစ်လျှောက်လုံး ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သော ကျွန်ုပ်တို့၏ဘုံခရစ်ယာန်ဝန်ခံမှု၏ မရှိမဖြစ် လိုအပ်သောအစိတ်အပိုင်းများကို အာရုံစိုက်ထားကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့တွေ့မြင်ရပါသည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် အခြားသော ထုံးတမ်းစဉ်လာများနှင့် ဂိုဏ်းဂဏများမှ ခရစ်ယာန်များနှင့် စကားပြောသည့်အခါ ဤဘုံခံယူချက်များကို စိတ်ထဲတွဲမှတ်ထားပါက၊ တမန်တော်များ၏အယူဝါဒကို အခိုင်အမာသက်သေထူသောသူများနှင့် စည်းလုံးညီညွတ်ရန်၊ မဆိုင်သောသူများကို ပြုပြင်ပေးရန် ခိုင်မာသောအခြေခံရှိသည်ကို တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤမရှိမဖြစ်လိုအပ်သော ကယ်တင်ခြင်းဆိုင်ရာ ခံယူချက်များကို အာရုံစိုက်ခြင်းဖြင့်၊ ဤလောက၌ ဘုရားသခင်လုပ်ဆောင်နေသည့်အရာ၏ ကြီးမားသော ပုံသဏ္ဍာန်ကို မြင်နိုင်စေရန်နှင့် ကိုယ်တော်၏မေတ္တာနှင့် ကျေးဇူးတော်အတွက် ချီးမွမ်းရန် အကြောင်းပြချက်များ ပိုမိုရှာဖွေရန် ကူညီပေးပါလိမ့်မည်။